

അൽമാഇദ (ഭക്ഷണത്തളിക)

അവതരണം മദീനയിൽ, വചനങ്ങൾ 120

ആമുഖം.

ഈസാ നബി(അ)യുടെ ശിഷ്യന്മാർ ആകാശലോകത്തുനിന്ന് തങ്ങൾക്കായി ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക(മാഇദ) ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവരാൻ അദ്ദേഹത്തോട് അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ അധ്യായത്തിന് 'അൽമാഇദ' എന്ന നാമം ലഭിച്ചത്. ഈ അധ്യായം കൂടുതൽ സംബോധന ചെയ്യുന്നത് ക്രൈസ്തവരെയാണ്. യേശുവിന്റെ യഥാർഥ സന്ദേശങ്ങളാണോ തങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കാനും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും വെടിഞ്ഞു സാക്ഷാൽ സത്യത്തെ അംഗീകരിക്കാനും അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

മുസ്‌ലിംകളുടെ മതപരവും നാഗരികവുമായ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ നിയമങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ അധ്യായം പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. മദ്യനിരോധം, വേദക്കാരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള അനുവാദം, വസ്ത്രീയത്ത്, ഹജ്ജ് തീർത്ഥാടന മുറകൾ തുടങ്ങിയവയും കലാപം, മോഷണം എന്നിവയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷാവിധികളും ചൂതാട്ടനിരോധവും ഈ അധ്യായം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

'ഹുദൈബിയ' സന്ധി മൂലം മക്കയിലെ ഖുറൈശികളുമായുള്ള നിരന്തര സംഘർഷം അവസാനിക്കുകയും രാജ്യത്തുടനീളം സമാധാനംകൈവരിക്കുകയും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സന്ദേശം എത്തിക്കാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

- 1. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, ഉടമ്പടികൾ പൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റുവിൻ. നാൽക്കാലികളിൽ പെട്ട മൃഗങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് പറഞ്ഞുതരുന്നതൊഴിച്ചു. നിങ്ങൾ ഇഹ്‌റാമിലായിരിക്കുമ്പോൾ വേട്ടയിലേർപ്പെടുന്നത് അനുവദനീയമല്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വിധിക്കുന്നു.

1:കരാറുകളുടെ പാലനം ഖുർആൻ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരുവനുമായ ഉണ്ടാകുന്ന കരാറുകൾ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. കരാറുകൾ സാമൂഹികബന്ധങ്ങളുടെയും ക്രമസമാധാനത്തിന്റെയും നിയമവാഴ്ചയുടെയുംമെല്ലാം അടിത്തറയാകുന്നു.

'നിങ്ങൾ കരാറുകൾ പാലിക്കുക. തീർച്ചയായും കരാറുകളുടെ പാലനത്തെക്കുറിച്ച് അന്ത്യനാളിൽ ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു (17:34).

മനുഷ്യരുടെ വളർത്തുമൃഗങ്ങളായ നാല്ക്കാലി വർഗത്തിൽപെട്ട ആട് മാട് ഒട്ടകങ്ങളും ജന്തുസവിശേഷതകളിൽ നാല്ക്കാലികളോട് സാദൃശ്യമുള്ളതും തോറ്റില്ലാത്തതും മാംസഭുക്കല്ലാത്തതുമായ ജീവികളെ

ക്ഷേപിക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിംസ്രമൃഗങ്ങൾ അനുവദനീയമല്ലെന്ന് നബി(സ)തുരുമേനി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നീണ്ട നഖങ്ങളുള്ള വേട്ടപ്പക്ഷികളുടെ മാംസവും നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അറപ്പുള്ളവാക്കുന്നതും ക്ലേശമായതുമായ ജന്തുക്കളുടെ മാംസവും നിഷിദ്ധമാകുന്നു. ഹജ്ജോ ഉറയോ നിർവഹിക്കുന്നതിന് പോകുന്നവർ പ്രത്യേക വസ്ത്രം ധരിച്ച് ഔപചാരികമായി തീർത്ഥാടനകർമ്മത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് 'ഇഹ്റാം' എന്ന് പറയുന്നു. 'ഇഹ്റാം' എന്ന പദത്തിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം നിഷിദ്ധമാക്കൽ എന്നാണ്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ ചില കാര്യങ്ങൾ നിഷിദ്ധമായി കണക്കാക്കി വർജ്ജിക്കേണ്ടതുളളതിനാലാണ് ഈ പേർ വന്നത്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

2. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ അനാദരിക്കരുത്. പവിത്ര മാസങ്ങളെയും (അനാദരിക്കരുത്). ബലിമൃഗങ്ങളെയും, (അവയെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴുത്തിലിട്ട) ആടയാള പട്ടയെയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് അവന്റെ പവിത്ര ഭവനത്തിലേക്ക് (കഅബയിലേക്ക്) സഞ്ചരിക്കുന്നവരെയും (നിങ്ങൾ അനാദരിക്കരുത്). എന്നാൽ ഇഹ്റാമിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ വിരമിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് വേട്ടയിലേർപ്പെടാവുന്നതാണ്. നിങ്ങളെ മസ്ജിദ്യുൽ ഹറാമിലേക്കുള്ള വഴിമുടക്കിയ ജനത്തോടുള്ള രോഷം, അവർക്കെതിരെ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. പുണ്യത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും നിങ്ങൾ അന്യോന്യം സഹകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാപത്തിലും അക്രമത്തിലും നിങ്ങൾ അന്യോന്യം സഹകരിക്കാവരുമല്ല. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

2: ഇസ്രാഈലിന്റെ പ്രത്യേക അടയാളമായി കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ എന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ചിഹ്നങ്ങൾതന്നെ ആയിരിക്കുക എന്നത് പ്രധാനമാകുന്നു. അവ ആദരിക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ ആദരിക്കപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു.

ദുൽഖഅദ, ദുൽഹിജ്ജ, മുഹർറം, റജബ് എന്നിവയാണ് പവിത്ര മാസങ്ങൾ. ആളുകൾക്ക് സമാധാനപരമായി ഹജ്ജും ഉറയും ചെയ്തു മടങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി പണ്ടുമുതലേ യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ പവിത്ര മാസങ്ങളായി ഇവ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഹിജ്റ 6-ാം വർഷം ദുൽഖഅദ് മാസത്തിൽ ഉറക്ക് ഇഹ്റാം ചെയ്തുകൊണ്ട് നബി(സ)തുരുമേനി 1400 മുസ്ലിംകളോടൊന്നിച്ച്, മദീനയിൽ നിന്ന് യാത്രപുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അറബികളുടെ പഴയ മതപാരമ്പര്യത്തിനെതിരായി സംഘത്തെ മക്കയിലെ കവാടത്തിലുള്ള ഹുദൈബിയ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഖുറൈശികൾ തടഞ്ഞു. അറബികളുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ശത്രുമിത്ര ദേമന്യെ എല്ലാവരെയും കഅബാ സന്ദർശനത്തിന് അനുവദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. തുടർന്ന് ഖുറൈശികളുമായി ഉണ്ടാക്കിയ സന്ധി വ്യവസ്ഥപ്രകാരം അക്കൊല്ലം മുസ്ലിംകൾക്ക് മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കാതെ തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്നു. ചില മുസ്ലിംകൾ ഇതിനെ അപമാനകരമായാണ് കണ്ടത്. ഖുറൈശികളുടെ നടപടിയിൽ രോഷാകുലരായ അവർ തങ്ങളുടെ അധീനപ്രദേശങ്ങളുടെ സമീപത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ശത്രു

ഗോത്രങ്ങളുടെ തീർമാടന സംഘങ്ങളെ തടയണമെന്നും അവരുടെ ബലിമൃഗങ്ങളെയും മറ്റും പിടിച്ചെടുക്കണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യരുതെന്ന് ഈ വചനത്തിലൂടെ മുസ്‌ലിംകളോട് അല്ലാഹു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

ധർമ്മത്തിന്റെയും ദൈവഭക്തിയുടെയും കാര്യത്തിൽ എല്ലാവരോടും സഹകരിക്കുകയും അനീതിയുടെയും അക്രമത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ആരോടും സഹകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഈ വചനം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ശത്രുക്കളോടുപോലും അധർമവും അന്യായവും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ തയ്യാറാകുമ്പോഴേ മുസ്‌ലിം അല്ലാഹുവിനോട് യേഭക്തിയുള്ളവനായിരിക്കും.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَخِمُّ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمُتَّقِذَةُ وَالْمُتْرَدِيَّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّيتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَبْسُ الدِّينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾

3. ശവവും, രക്തവും പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും, ശ്വാസം മുട്ടിയോ അടിയേറ്റോ ചത്തതും, വീഴ്ചപറ്റിയോ തമ്മിൽ കുത്തിയോ ചത്തതും, വന്യമൃഗങ്ങൾ (ഭാഗികമായി)തിന്നതും-(ചാകുന്നതിനു മുമ്പ്) നിങ്ങൾ അറുത്തിട്ടുള്ളതൊഴിച്ചു- നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (പ്രതിഷ്ഠകൾക്കുവേണ്ടി) ബലിക്കല്ലുകളിൽ ബലിയറുക്കപ്പെട്ടതും അമ്പുകൊണ്ട് ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുന്നതും (നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു).അതൊക്കെയും അധർമ്മമാകുന്നു. ഈ ദിനം നിങ്ങളുടെ മതത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരെ ഭയപ്പെടരുത്. എന്നെ ഭയപ്പെടുവിൻ. ഈ ദിനം നിങ്ങളുടെ മതത്തെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരികയും, എന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങളിൽ ഞാൻ പൂർത്തീകരിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിനെ നിങ്ങൾക്കുള്ള മതമായി(ജീവിതവ്യവസ്ഥയായി) ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വല്ലവനും പട്ടിണികാരണം(നിഷിദ്ധം തിന്നാൻ) നിർബന്ധിതനായാൽ, അവൻ തെറ്റു ചെയ്യാൻ തൽപരനല്ലെങ്കിൽ, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനുമാകുന്നു.

3: ശവംകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്വാഭാവിക മരണംകൊണ്ട് ജീവൻപോയതാണ്. അനുവദനീയമായ ജീവികളുടെ മാംസം ഭക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ അവയെ അറുത്ത് രക്തം കളയേണ്ടതാണ്. ഭക്ഷണത്തിനുള്ള മൃഗത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അറുക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെടാതെ അറുത്ത മാംസം തിന്നാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.(6:121). മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകർ കഅ്ബാദേവാലയത്തിനകത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന 'ഹുബ്' എന്ന വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചില അടയാളങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ അമ്പുപോലുള്ള കോലുകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും കാര്യം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ വിധിയറിയേണ്ടതിനായി അവർ ഹുബ്‌ലിന്റെ പൂജാരിയെ സമീപിച്ച് വഴിപാട് നൽകുകയും തങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തിൽ തീരുമാനം ചെയ്തുതരുവാൻ വിഗ്രഹത്തോട് പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പൂജാരി അമ്പുകൾകൊണ്ട് ശകുനം നോക്കുകയും അതിൽ കിട്ടുന്ന അമ്പിന്മേൽ മുദ്രിതമായ വാക്ക് ഹുബ്‌ലിന്റെ വിധിയായി അംഗീക

രിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങൾ ആരായുന്നതിനുള്ള ശക്തനോടും, നക്ഷത്ര ഫലം, ജാതകം പക്ഷിലക്ഷണം മുതലായവയുടെ രൂപങ്ങളെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. ബഹുദൈവ രൂപമായ പ്രശ്നം വയ്ക്കലും, അന്ധവിശ്വാസപരമായ ശക്തനോടങ്ങളും, ഭാഗ്യക്കുറിയും ചൂതാട്ടത്തിന്റെ എല്ലാ ഇനങ്ങളും ഇസ്‌ലാം നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

രണ്ട് തുല്യാവകാശികളിൽ, രണ്ടിലൊരാൾക്ക് മുൻഗണന കൽപിക്കുവാൻ ന്യായമായ യാതൊരു കാരണവുമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ ഇരുവരുടെയും സമ്മതത്തോടെ നറുക്കിട്ട് തീരുമാനം കൽപിക്കുന്നതിന് ഇസ്‌ലാം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സത്യനിഷേധികൾ ഇസ്‌ലാമിനെ സംബന്ധിച്ച് തികച്ചും നിരാശരായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മദീനയിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായ യഹൂദരുടെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും അറബിഗോത്രങ്ങൾ ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി ഇസ്‌ലാമിന്റെ കൊടികൾ അണിനിരക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ഇസ്‌ലാമിനെ തുടച്ചു നീക്കാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിരുന്ന ഖുറൈശികൾക്ക് തങ്ങളുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകളെല്ലാം തന്നി വ്യാമോഹങ്ങളാണെന്ന് ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ഭയപ്പെടുക. അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഇതോടെ മനുഷ്യർക്കായി അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ധർമ്മവ്യവസ്ഥയുടെ അവതരണം പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്വതന്ത്ര ചിന്താകർമ്മപദ്ധതിയെന്ന നിലയിലും സമ്പൂർണ്ണമായ സാംസ്കാരിക നാഗരിക വ്യവസ്ഥിതിയെന്ന നിലയിലും ഇസ്‌ലാമിനെ അല്ലാഹു സ്വയം പര്യാപ്തമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവിക വ്യവസ്ഥയുടെ ഈ അവസാനത്തെ പതിപ്പ് എല്ലാ ജനതക്കും ഏതുകാലത്തും പാകമാകുന്നതാണ്. ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ പ്രവാചകനോ ഇനി വരേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ വിടവാങ്ങൽ ഹജ്ജിന്റെ(ഹിജ്റ 10-ാം വർഷം) അവസരത്തിലാണ് ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചതെന്ന് പ്രാമാണികമായ നിവേദനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചതിനുശേഷം വേറെ ചില സൂക്തങ്ങൾക്കുടി അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിയമപരമായ പുതിയ വിധികളൊന്നും അവതരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം നബി(സ)തിരുമേനി 81 ദിവസമേ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളുവെന്ന് ഇബ്നുജരീറും(റ) മറ്റും നിവേദനം ചെയ്ത റിപ്പോർട്ടുകളിൽ കാണുന്നു.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾

4. തങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമായതെന്താണെന്ന് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: നല്ല വസ്തുക്കളെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നൽകിയ അറിവുപ്രകാരം നിങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിച്ച വേട്ടമൃഗങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതും നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാൽ അതിന്മേൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കണം. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അതിവേഗം കണക്ക് നോക്കുന്നവനാകുന്നു.

4: ഒരു വസ്തു അനുവദനീയമാകുവാൻ അത് നല്ലതായിരിക്കണം എന്ന ഉപാധിയാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പൊതു തത്വം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ജലജീവികൾ ശരീരത്തിൽ ഭക്ഷ്യയോഗ്യമാകുന്നു. നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്‌മദ്, ബൈഹഖിയും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'രണ്ടു ശവവും രണ്ടു രക്തവും നമുക്ക് ഭക്ഷിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്സ്യവും വെട്ടുകിളിയുമാണ് ശവങ്ങൾ. കരളും പ്ലീഹയും രക്തങ്ങളും'.

നായ, നരി, പരുന്ത്, പ്രാപ്പിടിയൻ തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളുമാണ് മനുഷ്യൻ വേട്ടക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. പരിശീലിപ്പിച്ച നായാട്ടുജീവികൾ യജമാനനുവേണ്ടി ഇരപിടിക്കാൻ പരിശീലിപ്പിച്ചവയാണ്. അവ സാധാരണ ഹിംസ്രമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഉരുവിനെ പിടിച്ചു തിന്നുകയില്ല. ഇരയെ പിടി

ക്കാൻ വേട്ടുഗങ്ങളെ വിടുമ്പോൾ 'ബിസ്മില്ലാഹ്' (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ) എന്ന് ചൊല്ലണം. ഉരുവിനെ ജീവനോടെ കിട്ടിയാൽ ദൈവനാമമുച്ചരിച്ചു അറുക്കേണ്ടതാണ്. വേട്ടുഗങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ജീവികൾ ചത്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവ ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്

വേട്ട ജന്തു കൊണ്ടുവരുന്ന ഉരുവിൽനിന്നും ഒന്നും അത് ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കലാണ് അത് യജമാനന്റെ കൽപനപ്രകാരം പിടിച്ചതാണെന്നതിന്റെ തെളിവ് എന്ന് അധികപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

❦ ൦ ❦

5. ഈ ദിനം നല്ല വസ്തുക്കളൊക്കെയും നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ഭക്ഷണം നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം അവർക്കും അനുവദനീയമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസിനികളിൽ നിന്നുള്ള ചാരിത്രവതികളും, നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ വേദം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നുള്ള ചാരിത്രവതികളും -നിങ്ങളവർക്ക് വിവാഹമുല്യം നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ (നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) നിങ്ങൾ വൈവാഹിക ജീവിതത്തിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നവരാകണം. വ്യഭിചാരത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരാകരുത്. രഹസ്യവേഷ്ചകാരം സ്വീകരിക്കുന്നവരുമാകരുത്. സത്യവിശ്വാസത്തെ വല്ലവനും നിഷേധിക്കുന്നപക്ഷം അവന്റെ കർമ്മങ്ങളത്രയും നശിച്ചതുതന്നെ. പരലോകത്തിൽ അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

5: വേദം നൽകപ്പെട്ടവർ എന്നതിന്റെ താൽപര്യം യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരുമാകുന്നു എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവായ വീക്ഷണം. സന്ധ്യവിഭവങ്ങൾ ആരുടേതായാലും കഴിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല. വേദക്കാരുടെ ഇതര ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ അവർ അറുത്ത ഭാഗങ്ങളുടെ മാംസവും ഭക്ഷിക്കാമെന്നാണ് 'വേദം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ മാംസം നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാണ്' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ വേദക്കാർ കഴിക്കാറുള്ള മദ്യം, പനിമാംസം ശവം എന്നിവയൊന്നും അനുവദനീയമായ ഭക്ഷണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല. 'നല്ല വസ്തുക്കൾ' നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വേദക്കാർ ദൈവനാമത്തിൽ അറുക്കുന്നത് മുസ്ലിംകൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളെയാണെങ്കിൽ ആ മാംസം ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. മുസ്ലിമായാലും വേദക്കാരനായാലും ദൈവനാമത്തിലല്ലാതെ അറുത്തത് ഭക്ഷിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇതര അമൂസ്ലിംകൾ കൊല്ലുന്നതും തിന്നാൻ പാടില്ല. ദുർന്നടപടികളിലൊന്നും അകപ്പെടാത്ത, ചാരിത്രവതികളായ വേദക്കാരായ (ജൂത-ക്രൈസ്തവ) സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ അനുവാദത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവർ മുസ്ലിമല്ലാത്ത ഭാര്യയെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും, സദാചാരവും, സത്യവിശ്വാസം താൽപര്യപ്പെടുന്ന സംസ്കാരവും, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും കൈയൊഴിക്കാൻ ഇടയായിക്കൂടാ. അമൂസ്ലിം ഭാര്യയോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അവളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ ആകർഷിക്കപ്പെടാനും ഒരിക്കലും പാടുള്ളതല്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

6. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നമസ്കാരത്തിനൊരുങ്ങിയാൽ നിങ്ങളുടെ മുഖവും മുട്ടുവരെ രണ്ടു കൈകളും കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ തല തടവുകയും ഞെരിയാണി വരെ കാലുകൾ കഴുകുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ വലിയ അശുദ്ധിയുള്ളവരാണെങ്കിൽ കുളിച്ചു ശുദ്ധിയാവുക. നിങ്ങൾ രോഗികളോ യാത്രക്കാരോ ആയി, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിലൊരുവൻ വിസർജിച്ചുവരികയോ സ്ത്രീകളെ സ്പർശിക്കുകയോ ചെയ്തു. എന്നിട്ട് വെള്ളം കിട്ടിയില്ല, എങ്കിൽ അപ്പോൾ ശുദ്ധിയുള്ള ഭൂമുഖത്തെ (അഥവാ മണ്ണിനെ) കരുതിക്കൊള്ളുവിൻ. അതിൽ(കൈകൊണ്ട് അടിച്ചത്) മുഖവും കൈകളും തടവുക. നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു പ്രയാസവും ഉണ്ടാക്കാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ അനുഗ്രഹം പൂർത്തീകരിച്ചു തരാനും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാകാൻ.

6: നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി നിർവഹിക്കേണ്ട അംഗസംനാനത്തെ (വുദ്യു) സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണമാണ് ഈ സൂക്തം. മുഖം കഴുകുക, കൈകൾ മുട്ടുവരെ കഴുകുക, തല തടവുക, ഒടുവിൽ കാലുകൾ കഴുകുക ഇതാണ് വുദ്യുവിന്റെ ക്രമം.

വുദ്യു തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് രണ്ടു മുൻകൈകളും വായയും മുക്കും ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് മൂന്നുവട്ടം ആവർത്തിക്കണം. അവയവങ്ങൾ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം കഴുകിയാലും വുദ്യു സാധുവാകുന്നതാണ്. ചെവി തലയുടെ ഭാഗമായതിനാൽ ചെവിയുടെ ഉള്ളും പുറവും തടവേണ്ടതാണ്. തല കുറച്ചുഭാഗം തടവിയാൽ മതിയെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കുളിയെയും തയമ്മുമിനെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അന്നിസാഅ് 43-ാം വചനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെള്ളമില്ലാത്തപ്പോൾ വുദ്യുവിനും കുളിക്കും പകരം തയമ്മും നിർവഹിച്ചാൽ മതിയെന്ന ഇളവ് അല്ലാഹു വിശ്വാസികൾക്കരുളുന്ന തികഞ്ഞ അനുഗ്രഹമാണ്. കുളിക്ക് പകരമുള്ള തയമ്മുമും വുദ്യുവിന് പകരമുള്ള തയമ്മുമും സ്വഭാവത്തിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല.

രണ്ടു കൈവെള്ളകൾ കൊണ്ട് ശുദ്ധമായ പ്രതലത്തിൽ അടിച്ചത് ആ കൈവെള്ളകൊണ്ട് മുഖവും പിന്നെ ഓരോ കൈകൊണ്ടും മറ്റേ കൈ മണികണ്ടും വരെയും തടവുക. ഇതാണ് തയമ്മുമിന്റെ രൂപം. മുഖം തടവിയശേഷം കൈകൾ തടവാൻ ഒരിക്കൽ കൂടി കൈപ്പത്തി മണ്ണിലടിക്കുകയും കൈകൾ മുട്ടുവരെ തടവുകയും ചെയ്യുകയാണ് ചില കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രീതി.

വുദ്യുവിൽ ഓരോ അവയവം കഴുകുമ്പോഴും ആ അവയവംകൊണ്ട് ചെയ്ത തെറ്റുകൾ നീങ്ങിപ്പോകുന്നതാണെന്ന് നബിതിരുമേനി(സ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

7. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ അനുഗ്രഹം ഓർക്കുവിൻ. അവൻ നിങ്ങളിൽനിന്ന് വാങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളും. അതായത് 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'വെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ കാര്യം. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു മനസ്സുകളിലുള്ളതൊക്കെയും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

7: അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും അനാചാരത്തിന്റെയും കൂരിരുട്ടിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സദാചാരത്തിന്റെയും പ്രകാശത്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ നയിച്ചത് അല്ലാഹു ചെയ്തതന്നെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്.

മനുഷ്യന്റെ മനോഗതങ്ങൾപോലും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. ഒളിഞ്ഞും മറഞ്ഞും അവന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ ലംഘിച്ചു അല്ലാഹുവിനെ പറ്റിക്കാമെന്ന് ആരും വ്യാമോഹിക്കേണ്ട. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

8. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരും, നീതിക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുമാകുവിൻ. ഒരു ജനതയോടുള്ള വിരോധം നീതി പാലിക്കാതിരിക്കാൻ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. നീതി പാലിക്കുവിൻ. അതാണ് ദൈവഭക്തിയോട് ഏറ്റവും അടുത്തത്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നുണ്ട്.

8: ഇസ്‌ലാമിക നീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തറയാണ് ഈ വേദവാക്യം. ദൈവം വിധിച്ചതെന്തോ അതാണ് നീതിയും ധർമ്മവും. നീതിയുടെ മാനദണ്ഡം സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങളോ ദേശീയമോ വർഗീയമോ രാഷ്ട്രീയമോ ആയ യാതൊരു ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങളുമായിക്കൂടാ. ഈ അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള നീതിപാലനമാണ് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള നിലകൊള്ളൽ. തർക്കങ്ങളിലും വിവാദങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നീതിയുടെയും ന്യായത്തിന്റെയും ഭാഗത്ത് ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി വാദിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതം നീതിയുടെയും ന്യായത്തിന്റെയും സജീവ മാതൃകകളാവുകയും വേണം. നീതിയിൽനിന്നുള്ള വ്യതിചലനം ദൈവഭക്തിയിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിചലനമാണ്.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

9. വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർക്ക് പാപവിമുക്തിയും മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

10. എന്നാൽ അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്തവരോ, അവർ നരകാവകാശികളാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

11. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തതന്ന അനുഗ്രഹമോർക്കുവിൻ. ഒരു ജനത നിങ്ങൾക്കെതിരെ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടുവാൻ മുതിർന്നപ്പോൾ; നിങ്ങളിൽനിന്ന് അവരുടെ കൈകളെ അവൻ തടഞ്ഞു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവോട് ഭക്തിയുള്ളവരാകുക. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം ഭരമേൽപ്പിക്കട്ടെ.

11: ഈ സൂക്തത്തിന്റെ അവതരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പല സംഭവങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മദീനയിലെ തന്റെ സഖ്യകക്ഷിയായ ബനുനദീർ എന്ന യഹൂദ ഗോത്രത്തെ നബി(സ)തിരുമേനി ഒരിക്കൽ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അബൂബക്ർ, ഉമർ, അലി തുടങ്ങിയ പ്രമുഖശിഷ്യന്മാരും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ ഒരു ഭിത്തിക്കു കീഴെ തിരുമേനിയെയും ശിഷ്യന്മാരെയും അവർ സ്വീകരിച്ച് ഇരുത്തി. ഹുയയ്യൂബ്നു അബ്ത്വബ് എന്ന യഹൂദന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നദീർ ഗോത്രം തിരുമേനിയെ വധിക്കാൻ പ്ലാനിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഭിത്തിക്ക് മുകളിൽനിന്ന് ഒരു പാറ തള്ളിയിട്ട് അവരെ കൊല്ലാനായിരുന്നു അവരുടെ പരിപാടി. പക്ഷേ, തക്ക സമയത്ത് അവരുടെ ഗൂഢതന്ത്രം അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചതിനാൽ അവർ ഉടനെ സ്ഥലം വിടുകയാണുണ്ടായത്. ഒരു യാത്രയിൽ മുഹാരിബ് ഗോത്രത്തിന്റെ പ്രദേശത്തുകൂടെ കടന്നു പോവുകയായിരുന്ന പ്രവാചകൻ (സ)അവിടെ ഒരു മരത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. മുഹാരിബ് ഗോത്രക്കാരനായ ഗൗസുബ്നു ഹാരിസ് എന്ന ഒരാൾ ഈ തക്കം നോക്കി വന്നു നബി(സ)യുടെ വാളെടുത്തു. പ്രവാചകന്റെ നേരെ വാൾ ഓങ്ങിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു: ‘‘മുഹമ്മദേ ഇപ്പോൾ നിന്നെ ആരാണ് രക്ഷിക്കുക?’’. നബി(സ) പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹു’’. അയാൾ സ്തംഭിച്ചുപോയി. ഗൗസുബിന്റെ കൈയിൽനിന്ന് വാൾ താഴെ വീണു. തിരുമേനി വാളെടുത്ത് അതേ ചോദ്യം അയാളോട് ചോദിച്ചു. ‘ആരുമില്ല’ അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതെ തിരുമേനി അയാളെ വിട്ടയച്ചു. ഒരിക്കൽ നബി(സ)യെയും പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരെയും യഹൂദർ ഒരു വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം കലർത്തി അവരെ കൊലപ്പെടുത്താനായിരുന്നു പരിപാടി. അവരുടെ ഗൂഢതന്ത്രം തക്ക സമയത്ത് തിരുമേനിക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചതിനാൽ അവർ ആ സൽക്കാരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഈ സംഭവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമായിരിക്കാം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്ന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

12. അല്ലാഹു ഇസ്രായേൽ സന്തതികളോട് കരാർ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ പന്ത്രണ്ടു പേരെ മുഖ്യന്മാരായി നിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്. നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും സകാത്തു നൽകുകയും എന്റെ ദൂതന്മാരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന് വിശിഷ്ടമായ

കടം നൽകുകയുമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ മായ്ച്ചുകളയുകയും, നിങ്ങളെ താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന ആരാമങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിനുശേഷം നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും നിഷേധികളാവുകയാണെങ്കിൽ അവൻ സന്മാർഗത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിപ്പോയതുതന്നെ.

12: ഇസ്രായീൽ സന്തതികൾ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഓരോ ഗോത്രത്തിന്റെയും മതപരവും സദാ ചാരപരവുമായ സ്ഥിതിഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കാനായി അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മൂസാനബി (അ) പന്ത്രണ്ട് നായകന്മാരെ നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി.

ദൈവമാർഗത്തിൽ ധനം ചെലവ് ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് അല്ലാഹുവിന് വിശിഷ്ടമായ കടം നൽകുക എന്ന് ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ധനം ന്യായമാർഗ്ഗേണ സമ്പാദിച്ചതും ആത്മാർഥതയോടും സദുദ്ദേശ്യത്തോടെയും ചെലവഴിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. എങ്കിൽ അനേകമിരട്ടി ലാഭത്തോടെ അല്ലാഹു അത് തിരിച്ചുനൽകുന്നതാണ്.

فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

- 13. പിന്നീട് അവരുടെ കരാർ ലംഘനം കാരണമായി നാം അവരെ ശപിക്കുകയും അവരുടെ മനസ്സുകളെ കടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വേദവാക്യങ്ങളെ അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ വളച്ചൊടിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ ഒരു ഭാഗം അവർ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. (വരുംനാളിൽ) അവരിൽ അൽപം ചിലരെഴിച്ച് ചെയ്ത വഞ്ചനകൾ ഓരോന്നായി നീ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും. നീ അവരോടു ക്ഷമിക്കുക. അവരോടു വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുക. തീർച്ചയായും നന്മ ചെയ്യുന്നവരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നു.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

- 14. ഞങ്ങൾ നസ്രായർ(ക്രിസ്ത്യാനികൾ) ആകുന്നു എന്ന് പറയുന്നവരോടും (ഇതേ വിധം) നാം കരാർ വാങ്ങിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കു നൽകിയ ഉൽബോധനത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം അവരും മറന്നുകളഞ്ഞു. തന്മൂലം അന്ത്യനാൾ വരേക്കും ശത്രുതയും പകയും അവർക്കിടയിൽ നാം ഇളക്കിവിട്ടു. അവർ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം അല്ലാഹു പിന്നീടവരെ അറിയിക്കുന്നതാണ്.

14: വിശുദ്ധ ബുർആൻ യേശുവിന്റെ അനുയായികളെ നസാറകളോ അൻസാറുകളോ (ദൈവ സഹായികൾ) ആയാണ് വിളിക്കുന്നത്. അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ ‘ഗലീലക്കാർ’ എന്നും, യേശുവിന്റെ സ്വദേശം നസറേത്ത് ആയിരുന്നതിനാൽ ചിലപ്പോൾ നസ്രായ മതക്കാർ’ എന്നും വിളിച്ചിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ കാണാം. (ലൂക്കോസ് 13:3, അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 24:5 കാണുക.)

ഈസാ(അ) തന്റെ അനുയായികളെ ഈസായീ എന്നോ മസീഹി എന്നോ വിളിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ വിളിച്ചുവരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നാമം യേശുവിന്റെ എതിരാളികൾ പരഹാസദ്വേഷത്തോടെ നൽകിയതായിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ അവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് ചേർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന് വിളിക്കുന്നെങ്കിൽ

അതിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നു അവരുടെ നേതാക്കളും പറഞ്ഞിരുന്നു. (ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടു കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലോ ലജ്ജിക്കരുത്. 1.,പത്രോസ് 4:16)

ഈസാ നബി(അ) മുഖേന അല്ലാഹു നൽകിയ പ്രതിജ്ഞയുടെ സാരാംശങ്ങളെല്ലാം അവർ മറന്നു. മൂസാ (അ)യും മറ്റു പ്രവാചകന്മാരും കൊണ്ടുവന്ന അതേ സത്യമതത്തിലേക്കുതന്നെയായിരുന്നു യേശു പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നത്. മൂസാനബി(അ)യുടെ ന്യായപ്രമാണം അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. യേശു യഹൂദരൊന്നിച്ചു ദേവാലയത്തിൽ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിച്ചിരുന്നു. ഇസ്രായീൽ സമുദായത്തിൽ നിന്നു വേറിട്ടു അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഒരു സംഘടന രൂപീകരിക്കുകയോ തന്റെ പേരിൽ ഒരു പുതിയ മതം സ്ഥാപിക്കുകയോ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഒരു സവിശേഷ നാമം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

എന്നാൽ സെൻറ് പോളിന്റെ(പൗലോസ്) ആഗമനത്തോടെ യേശുശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നു അകന്നു. പിന്നീടവർ പൗലോസ് പ്രചരിപ്പിച്ച ആശയങ്ങളുടെ വക്താക്കളായി മാറി. ഏക ദൈവവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചു. ഏകദൈവത്വം ത്രിയേകത്വമായി മാറ്റപ്പെട്ടു. പൗലോസ് അനുഷ്ഠാന ബാധ്യതകൾ അവസാനിപ്പിച്ചു. യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസം തന്നെ മോക്ഷത്തിനുള്ള നിദാനമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ എഴുപതോളം സുവിശേഷങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. പലരും അവരവർക്കു താൽപര്യമുള്ളതൊക്കെ വേദങ്ങളിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. തൽഫലമായി വേദപുസ്തകങ്ങളും അതിന്റെ വാഹകരും പല വിഭാഗങ്ങളായി പിരിയുകയും പരസ്പരം കടുത്ത ശത്രുക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. പരസ്പര വിരുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൂറുകണക്കിൽ കക്ഷികൾ അവരിൽ നിലവിൽ വന്നു. പ്രധാന കക്ഷികൾക്കെല്ലാം പള്ളിയും സഭയും മതാധ്യക്ഷന്മാരും വേറെ വേറെയായി. കക്ഷികൾ പരസ്പരം വിവാഹം കഴിക്കുകയോ, ആരാധനകളിൽ പങ്കു ചേരുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഓരോ കക്ഷിയും മറ്റു കക്ഷിക്കാരെ അവിശ്വാസികളായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുമായുള്ള കരാർ ലംഘിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നു അവർ അകറ്റപ്പെട്ടു. കരാർ ലംഘനത്തിന്റെയും ധർമ്മനിഷേധത്തിന്റെയും സ്വാഭാവിക ഫലമായി അവരുടെ മനസ്സുകൾ കടുത്തുപോവുകയും അവർ പരസ്പരം ശത്രുക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യനാൾ വരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനം അസാധ്യമായിത്തീരുമാറു അവർ പരസ്പരം അകന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

വേദപ്രമാണങ്ങളെ അവഗണിച്ചിരുന്നതും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തിരുന്നതും പലവിധ തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നതും കടുത്ത ദൈവനിന്ദയും ഭീമാബന്ധങ്ങളുമായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു അവർക്കു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു ദിനം വരുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ അനന്തരഫലം അതി ദാരുണമായിരിക്കുമെന്നു ഈ ഖുർആൻ വാക്യം അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

പിൽക്കാല പ്രവാചകന്മാരെ അംഗീകരിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം എന്നതു അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളിൽ പ്രധാനമാകുന്നു. (യോഹന്നാൻ 16:7-15 വരെയുള്ള ബൈബിൾ വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക). എന്നാൽ യേശുവിന്റെ യഥാർഥ സന്ദേശത്തെ നിവർത്തിക്കാൻ ആഗതനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെ അന്തിക്രിസ്തുവാക്കി തള്ളിക്കളയുകയാണ് അവർ ചെയ്തതു.

അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ആഗമനം യഥാർഥത്തിൽ പൂർവ്വവേദക്കാർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന മഹത്തായ അനുഗ്രഹമാണ്. ഈ പ്രവാചകനെയും വിശുദ്ധ ഖുർആനെയും തള്ളിക്കളയുകയാണെങ്കിൽ അതവരുടെ ദാരുണമായ ദുർഭാഗ്യമായിരിക്കും.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

15. അല്ലയോ വേദക്കാരെ, നിങ്ങളിലേക്കിതാ നമ്മുടെ ദൂതൻ ആഗതനായിരിക്കുന്നു. വേദത്തിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ പൂഴ്ത്തിവെച്ചിരുന്ന ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾക്കു വെളി

പ്പെടുത്തിത്തരികരികയും വളരെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടൊഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്കിതാ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചവും സുവ്യക്തമായ വേദവും വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു.

15:പൂർവ്വവേദങ്ങളിൽ അവയുടെ വാഹകർ വരുത്തിയ ദേശതികളും, ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെ പണ്ഡിതന്മാർ പൂഴ്ത്തിവെച്ച വേദസത്യങ്ങളും, അബദ്ധ വീക്ഷണങ്ങളും ധാരണകളും ചെറുപ്പങ്ങളും അന്ത്യപ്രവാചകൻ നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു. വേദങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും നബി(സ)തുറന്നു കാട്ടുകയുണ്ടായില്ല. സന്ദർഭവും ആവശ്യവും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവയെ സംബന്ധിച്ച് മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് ചെറുപ്പങ്ങളത്.

വേദലംഘനത്തിന്റെയും ദുരാചാരങ്ങളുടെയും അന്ധകാരത്തിലായിരുന്ന നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വേദം അനുശാസിക്കുന്ന ഏകദൈവത്വത്തെ ത്രിത്വമാക്കി മാറ്റാനായില്ല. അതുദ്ഘോഷിക്കുന്ന മാനുഷിക സമത്വത്തെ വർണ്ണവിവേചനമാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കാനായില്ല. ഇതിലെ സൂക്തങ്ങൾ മനസ്സിലെ ഇരുട്ടുകളെ തുടച്ചു നീക്കുന്നു. ഇതിലെ വിധിവിധികൾക്കു പണ്ഡിതവും അവ്യക്തതകളില്ലാത്തതുമാണ്. ഈ വേദം ശരിയായ പാത നിർണ്ണയിച്ചുതരുന്നു.

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

16. അതുവഴി അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രീതി തേടുന്നവർക്ക് രക്ഷാസരണി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവന്റെ ഹിതത്താൽ അവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും നേർമാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

16: മുൻധാരണകളും പക്ഷപാതിത്തങ്ങളും മാറ്റിവെച്ച് ഈ പ്രകാശത്തിലേക്ക് കണ്ണു തുറക്കുവിൻ. ഇത് നിങ്ങൾ അകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശത്രുതയിൽ നിന്നും വിദ്വേഷങ്ങളിൽനിന്നും തർക്കങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ച് ദൈവിക സന്മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതാണ്. ദൈവപ്രീതി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വേദത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. അജ്ഞതയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് സത്യജ്ഞാനമാകുന്ന പ്രകാശത്തിലേക്ക് അത് നിങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُنزلَكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

17. മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹ് ദൈവം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും സത്യനിഷേധികളായിരിക്കുന്നു. ചോദിക്കുക: അല്ലാഹു മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹിനെയും അവന്റെ മാതാവിനെയും ഭൂമിയിലുള്ളവരെയൊക്കെയും നശിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ അവന്റെ ആ നടപടിയിൽ നിന്ന് വല്ല രക്ഷയും നൽകാൻ കഴിവുള്ളവരാരുണ്ട്? ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവക്കിടയിലുള്ളവയുടെയുമെല്ലാം ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിന്നത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുറ്റവനാണ്.

17:ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു. (യോഹന്നാൻ 1:1)

ഫിലിപ്പോസ് അവനോട്: കർത്താവേ, പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കുമതി. എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലയോ ഫിലിപ്പോസേ? എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (യോഹന്നാൻ 14:8)

..എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വർഗത്തിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നവർ മൂന്നുപേർ പിതാവു, വചനം, പരിശുദ്ധാത്മാവു ഈ മൂവരും ഒന്നാകുന്നു.(യോഹന്നാൻ ഒന്നാം ലേഖനം 5-7)

ബൈബിളിലെ ഈ വചനങ്ങളാണ് യേശു ദൈവമായിരുന്നു എന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ സഭാ പ്രതിനിധികൾ സാധാരണ ഉദ്ധരിക്കാറുള്ള തെളിവുകൾ. വാസ്തവത്തിൽ താൻ ദൈവമാണെന്ന് യേശു ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെ അവകാശപ്പെട്ടതായി ബൈബിൾ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ എല്ലാ മഹത്തുങ്ങളും പദവിയും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റേതാകാൻ മാത്രമാണെന്നർത്ഥം വരുന്ന 320-ഓളം വാക്യങ്ങൾ ബൈബിളിലുണ്ട്. 20 സ്ഥലങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ 'യേശുവിന്റെ ദൈവം' എന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിനെ ദൈവമാക്കിയപ്പോൾ ഏകദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്ന ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ അവർക്ക് തള്ളിക്കളയേണ്ടി വന്നു. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ബൈബിളിലെ 'പിതാവ്' എന്ന പദത്തെ പിടികൂടി യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനാക്കുകയായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കാൻ ഓരോ സഭയിലേയും പ്രതിനിധികൾ പല തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളും ന്യായങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണ വിശ്വാസികൾക്ക് യേശു ദൈവവും(കർത്താവ്) ദൈവപുത്രനുമാണ്.

യേശുവിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ക്രൈസ്തവപണ്ഡിതന്മാർക്ക് ഇന്നും ഒരു സമസ്യയാണ്. ആദ്യകാലത്ത് യേശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റേയും ദിവ്യത്വത്തിന്റേയും ഒരു സമ്മിശ്രമാക്കിയതാണ് അവർക്ക് പിന്നത്തെ അബദ്ധം.

പഴയനിയമത്തിലും പുതിയ നിയമത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചും യേശുവിന്റെ മാനുഷികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും പ്രവാചകത്വത്തെക്കുറിച്ചും വിശദമാക്കുന്ന ധാരാളം വാക്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുകൂടി സഭാ മേലധ്യക്ഷന്മാർ ചില അത്യന്തമായ വാക്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവത്തെ മൂന്നായി പങ്കു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അത് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിശ്വാസങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം കേവലം മിഥ്യയാണെന്ന് ബുർജ്ജൻ പറയുന്നു. യേശു ദൈവമല്ല. ദൈവപുത്രനുമല്ല. അദ്ദേഹം മനുഷ്യനും മര്യം എന്ന സ്രീയുടെ പുത്രനും മഹാനായ ഒരു പ്രവാചകനുമായിരുന്നു.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُل فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

18. യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരും അവനു പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. അവരോടു ചോദിക്കുക: എങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ പേരിൽ അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതെന്തിന്? അങ്ങനെയല്ല, നിങ്ങളും അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട മനുഷ്യർ മാത്രമാണ്. അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നു. അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവക്കിടയിലുള്ളവയുടെയുമെല്ലാം ഉടമ അല്ലാഹുവാണ്. അവങ്കലേക്കുതന്നെയാണ് മടക്കം.

18:തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്താലും അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും എന്നാണ് വേദക്കാരുടെ വാദം. എന്നാൽ ഈ ലോകത്തുവെച്ചുതന്നെ പലപരീക്ഷണങ്ങൾക്കും ശിക്ഷകൾക്കും അവർ പാത്രമായിട്ടുണ്ട് താനും. യഹൂദരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ തന്നെ അത് ഏതാനും നാളത്തേക്ക് മാത്രമായിരിക്കും.(2:80).ക്രൈസ്തവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണത്തിലൂടെ അവരുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ട പുത്രന്മാരെ ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന്?

ജന്മനാ സ്വർഗാവകാശിയോ തന്നിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനോ ആയി ദൈവം ആരെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തിലൂടെയും കർമ്മത്തിലൂടെയും നേടിയെടുക്കേണ്ട ഗുണങ്ങളാണ് അതെല്ലാം. ദൈവത്തിന്റെ ഉറ്റവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാണെന്ന വേദക്കാരുടെ അവകാശവാദം കേവലം നിരർത്ഥകമാകുന്നു.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُولِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

19. അല്ലയോ വേദവാഹകരേ, ദൈവദൂതന്മാരുടെ(ആഗമനം ഇല്ലാതിരുന്ന) ഇടക്കാലത്തിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു തന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ദൂതൻ ഇതാ നിങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിൽ ഒരു ശുഭവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനോ താക്കീതുകാരനോ വന്നില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ പറയാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്. ആ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും മുന്നറിയിപ്പുകാരനും ഇപ്പോൾ തീർച്ചയായും നിങ്ങളിൽ വന്നെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുറ്റവനത്രെ.

19: യേശുവിനുശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രവാചകനും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏതാണ്ട് 600 വർഷത്തെ ഇടവേളക്കു ശേഷം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും മുന്നറിയിപ്പുകാരനുമായി അന്ത്യപ്രവാചകൻ നിങ്ങളിൽ ആഗതനായിരിക്കുന്നു. ഇനി നിങ്ങൾ ദുർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായവും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഓർത്തുകൊള്ളുക, അല്ലാഹു സർവശക്തനാണ്

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أذكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

20. മൂസാ തന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: എന്റെ ജനമേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കേകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓർക്കുക. അവൻ നിങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. നിങ്ങളെ രാജാക്കന്മാരാക്കി. ലോകരിൽ മറ്റാർക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്തത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു.

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

21. എന്റെ സമുദായമേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ അനുഗ്രഹീതദേശത്തു പ്രവേശിക്കുവിൻ. പിറകോട്ട് തിരിച്ചുപോകരുത്. എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരായി മാറും.

21: ഫലസ്തീനാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഇബ്രാഹീം(അ) സ്വദേശമായ ഇറാഖ് വിട്ടശേഷം കുടുംബത്തെ പാർപ്പിച്ചിരുന്നത് അവിടെയായിരുന്നു. അവിടെവെച്ചാണ് അദ്ദേഹം കാലഗതി പ്രാപിച്ചതും. ഇസ്മായീൽ(അ), യഅ്ഖൂബ്(അ) എന്നീ പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠരുടെയും വാസസ്ഥലമായിരുന്നു ഫലസ്തീൻ. യൂസുഫ് നബി(അ) ഈജിപ്റ്റിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ പൗത്രനുമായ യഅ്ഖൂബ് നബി(അ)യും കുടുംബവും ഫലസ്തീൻ വിട്ട് ഈജിപ്റ്റിലേക്ക് കുടിയേറി താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ഏകദേശം 400 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഇസ്രായേല്യരും മൂസാനബി(അ)യും ഈജിപ്റ്റ് വിട്ട് ചെങ്കടൽ കടന്ന് സിനായ് മരുഭൂമിയിൽ എത്തി. അവരുടെ പിതൃദേശമായ

ഫലസ്തീൻ പ്രദേശം അവർക്ക് കുടിയിരിക്കുവാനായി ലഭിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമുണ്ടായിരുന്നു. തദ്ദേശീയരെ ജയിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ കുടിയേറാനായിരുന്നു ദൈവകൽപന.

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾

22. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ മൂസാ, അതിപ്രബലരായ ജനമാണ് അവിടെയുള്ളത്. അവർ അവിടെനിന്ന് പുറത്തു പോകാതെ ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് കടക്കുകയില്ലതന്നെ. അവർ അവിടെ നിന്ന് പോവുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളാം.

قَالَ رَبُّالَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

23. (അല്ലാഹുവിനെ) ഭയപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു -ഇരുവരെയും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു-നിങ്ങൾ അവരുടെ നേരെ കവാടം കടന്നുചെല്ലുവിൻ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചാൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങളാണ് വിജയികളാവുക. നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുക.

22,23: ഇസ്രായീലുകാർ ഈജിപ്ത് വിട്ട് ഏകദേശം രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞശേഷം സീനാ മരുഭൂമിയിൽ താവളമടിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ മൂസാ നബി(അ) ചെറുതാണി പ്രഭാഷണം. ഈ കഥയുടെ വിശദാംശം ബൈബിളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രായീലുകാരുടെ മാനസികമായ അധമത്വവും ഭീരുത്വവും അനുസരണക്കേടും ബൈബിൾ വിവരണത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

സംഖ്യാപുസ്തകം 13-ൽ വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കം: മൂസാ നബി(അ) യഹോവയുടെ കൽപനപ്രകാരം കാനാൻ (ഫലസ്തീൻ) ദേശത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഒറ്റനോക്കുന്നതിനായി ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നും ഓരോ ആളെ വീതം 12 പ്രഭുക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് പാരാൻ മരുഭൂമിയിൽനിന്ന് അങ്ങോട്ട് അയച്ചു. നിങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടു ദേശത്തിലെ ഫലങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. അവർ 40 ദിവസംകൊണ്ടു ദേശം ഒറ്റനോക്കിക്കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നു. പാരാൻ മരുഭൂമിയിലെ കാദേശിൽ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ സർവസഭയുടെ അടുക്കൽ വന്നു വർത്തമാനം അറിയിച്ചു. ദേശത്തിലെ ഫലങ്ങളും അവരെ കാണിച്ചു. മൂസാ നബി(അ)യോട് അവർ പറഞ്ഞു: നീ പറഞ്ഞ ദേശത്തേക്കു ഞങ്ങൾ പോയി; അതു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശംതന്നെ; അതിലെ ഫലങ്ങൾ ഇതാ. എങ്കിലും ദേശത്തു പാർക്കുന്നവർ ബലവന്മാരും, പട്ടണങ്ങൾ ഏറ്റവും ഉറപ്പും വലിപ്പവും ഉള്ളവയും ആകുന്നു.. കാലേബ് പറഞ്ഞു: നാം ചെന്ന് അത് കൈവശമാക്കുക. അതു ജയിപ്പാൻ നമുക്ക് കഴിയും.. എങ്കിലും അവനോടു കൂടെ പോയിരുന്ന പുരുഷന്മാർ: ആ ജനത്തിന്റെ നേരെ ചെല്ലുവാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ല; അവർ നമ്മിലും ബലവാന്മാർ ആകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു ഒറ്റ നോക്കിയ ദേശം നിവാസികളെ തിന്നുകളയുന്ന ദേശം ആകുന്നു. അവിടെ ഞങ്ങൾ കണ്ട ജനം ഒക്കെയും അതികായ കന്മാർ; അവിടെ ഞങ്ങൾ മല്ലന്മാരുടെ സന്തതികളായ അനാക്യമല്ലന്മാരെയും കണ്ടു. ഞങ്ങൾക്കു തന്നെ ഞങ്ങൾ വെട്ടുകിളികളെപ്പോലെ തോന്നി. അവരുടെ കാഴ്ചക്കും ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയെന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ സഭയൊക്കെയും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. ജനങ്ങൾ ആ രാത്രി മുഴുവനും കരഞ്ഞു. യിസ്രായേൽ മക്കൾ എല്ലാവരും മോശെക്കും അഹരോന്നും വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു. സഭയൊക്കെയും അവരോടു: മിസ്രയീം ദേശത്തുവെച്ചു ഞങ്ങൾ മരിച്ചുപോയിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. വാളാൽ വീഴേണ്ടതിനു യഹോവ ഞങ്ങളെ ആ ദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതു എന്തിന്നു? ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരും മക്കളും കൊള്ളയായി പോകുമല്ലോ. മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുകയല്ലയോ ഞങ്ങൾക്കു നല്ലത്? എന്നു പറഞ്ഞു. നാം ഒരു തലവനെ നിശ്ചയിച്ചു മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുക എന്നും അവർ

തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.. ദേശത്തെ ഒരു നോക്കിയവരിൽ നൂന്റെ മകൻ യോഗുവ(യൂഗത്)യും യെഹൂനയുടെ മകൻ കാലേബും(കാലബ്) വസ്രും കീറി. യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ സർവ്വസയോടും പറഞ്ഞത് എന്തെന്നാൽ:ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു ഒരുനോക്കിയ ദേശം എത്രയും നല്ല ദേശമാകുന്നു. യഹോവ നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നമ്മെ പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ആ ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുവെക്കുന്നു നമുക്കു അതു തരും. യഹോവയോട് നിങ്ങൾ മത്സരിക്കമാത്രം അരുത്; ആ ദേശത്തിലെ ജനത്തെ ഭയപ്പെടരുത്. അവർ നമുക്കു ഇരയാകുന്നു. അവരുടെ ശരണം പൊയ്ക്കൊടുക്കുന്നു. നമ്മോടു കൂടെ യഹോവ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവരെ ഭയപ്പെടരുത്. എന്നാറെ അവരെ കല്ലെറിയേണം എന്ന് സഭയെല്ലാം പറഞ്ഞു.. അവസാനം യഹോവ കോപിച്ചു. യഹോവ തീരുമാനിച്ചു. ഈ മരുഭൂമിയിൽ നിങ്ങളുടെ ശവം വീഴും.. യഹൂനയുടെ മകൻ കാലേബും നൂന്റെ മകൻ യോഗുവയും ഒഴികെ ഇരുപതു വയസ്സു മുതൽ മേലോട്ടു എണ്ണപ്പെട്ടവരായി എന്റെ നേരെ പിറുപിറുത്തവരായ നിങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ ആരും ഞാൻ നിങ്ങളെ പാർപ്പിക്കുമെന്ന് സത്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേശത്തു കടക്കുകയില്ല. എന്നാൽ കൊള്ളയായി പോകുമെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളെ ഞാൻ അതിൽ കടക്കുമാറാക്കും.. നിങ്ങൾ നിരസിച്ചിരിക്കുന്ന ദേശം അവർ അറിയും..നിങ്ങളുടെ ശവം ഈ മരുഭൂമിയിൽ വീഴും. നിങ്ങളുടെ ശവം മരുഭൂമിയിൽ ഒടുങ്ങുംവരെ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ മരുഭൂമിയിൽ 40 സംവത്സരം ഇടയരായി സഞ്ചരിച്ചു നിങ്ങളുടെ പാതിപ്രത്യഭംഗം വഹിക്കും.. ദേശം ഒരുനോക്കിയ 40 ദിവസത്തിന്റെ എണ്ണത്തിനൊത്തവണ്ണം ഒരു ദിവസത്തിനു ഒരു സംവത്സരം വീതം 40 സംവത്സരം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ വഹിച്ചു എന്റെ അകൽച അറിയും.. ദേശം ഒരുനോക്കുവാൻ മോശെ അയച്ചവരും മടങ്ങി വന്നു ദേശത്തെക്കുറിച്ചു ദുർവർത്തമാനം പറഞ്ഞു സഭ മുഴുവനും അവന്നു വിരോധമായി പിറുപിറുപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തിയവരും ദേശത്തെക്കുറിച്ചു ദുർവർത്തമാനം പറഞ്ഞവരുമായ പുരുഷന്മാർ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഒരു ബാധകൊണ്ടു മരിച്ചു. എന്നാൽ ദേശം ഒരുനോക്കുവാൻ പോയ പുരുഷന്മാരിൽ നൂന്റെ മകൻ യോഗുവയും യെഹൂനയുടെ പുത്രൻ കാലേബും മരിച്ചില്ല. അങ്ങനെ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പോരുമ്പോൾ യുവാക്കളായിരുന്ന എല്ലാവരും മരിച്ചൊടുങ്ങി. പിന്നീട് മൂസാ നബി(അ)യും കാലഗതി പ്രാപിച്ചു.അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ യൂഗത്(യോഗുവാ) നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പല യുദ്ധങ്ങൾക്കുശേഷം ഇസ്രയീലുകൾ ഫലസ്തീൻ പിടിച്ചടക്കിയതും അവിടെ കുടിയേറി പാർത്തതും..

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

24. പിന്നെയും അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ മൂസാ, അവർ അവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.നീയും നിന്റെ ദൈവവും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരുന്നുകൊള്ളാം.

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

25. അപ്പോൾ (മൂസാ)പ്രാർഥിച്ചു: എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്റെയും എന്റെ സഹോദരന്റെയും മേലല്ലാതെ എനിക്ക് നിയന്ത്രണമില്ല. അതിനാൽ ഞങ്ങളെയും ഈ ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളെയും തമ്മിൽ വേർപിരിക്കേണമേ.

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

26. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:തീർച്ചയായും നാൽപ്പതുകൊല്ലത്തേക്ക് ആ പ്രദേശം അവർക്ക് വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അക്കാലമത്രയും)അവർ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതായിരിക്കും. ധിക്കാരികളായ ഈ ജനത്തിന്റെ പേരിൽ നീ ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല.

25,26: അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടും എത്രയോ ദിവ്യദൃശ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാൻങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടും മൂസാ(അ)യിൽ അടിയുറച്ചുവിശ്വസിക്കുവാനോ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുവാനോ ഇസ്രയേൽ മക്കൾ തയ്യാറായില്ല. അതിനാൽ വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയുടെ പടിവാതിൽക്കലെത്തിയശേഷവും മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയാൻ ഇസ്രായേലുകാർ വിധിക്കപ്പെട്ടു. സീനാ മരുഭൂമിയിൽ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് 40 കൊല്ലം ഇസ്രായേലുകാർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. 40 വർഷം കഴിയാറാകുമ്പോഴേക്കും ശത്രുക്കളുമായി അവർ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും നടന്നു. മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും കൈക്കീഴിൽ അവർ ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ സംഖ്യാ പുസ്തകം 33-ൽ ബൈബിൾ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിനിടെ ഹാരുൻ(അ) കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. പുരോഹിതനായ അഹരോൻ യഹോവയുടെ കൽപന പ്രകാരം ഹോർപർവതത്തിൽ കയറി, യിസ്രയേൽ മക്കൾ മിസ്രയീം ദേശത്തുനിന്നു പോന്നതിന്റെ നാൽപ്പതാം സംവത്സരം അഞ്ചാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി അവിടെവെച്ച് മരിച്ചു. (സംഖ്യാപുസ്തകം 33:38) ജോർദാൻ വിജയത്തിനുശേഷം മൂസാ(അ)യും കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. അനന്തരം മോശ മോവോബ് സമഭൂമിയിൽനിന്ന് യെരിഹോവിനെതിരെയുള്ള നെബോപർവതത്തിൽ പിസാമുകളിൽ കയറി വാഗ്ദത്ത ഭൂമി കണ്ടു. എന്നാൽ നീ അവിടെക്കു കടന്നുപോകയില്ല എന്നു യഹോവ അവനോടു കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ യഹോവയുടെ ദാസനായ മോശ യഹോവയുടെ വചനപ്രകാരം അവിടെ മോവോബു ദേശത്തു വെച്ചു മരിച്ചു. (ആവർത്തന പുസ്തകം 34). വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് വിധിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

27. ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരുടെ വൃത്താന്തം യാഥാർഥ്യത്തോടുകൂടി നീ അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക. അവരിരുവരും ബലിയർപ്പിച്ചപ്പോൾ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾനിന്നു ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അപരന്മാരുടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. അതിനാൽ അവൻ പറഞ്ഞു: നിന്നെ ഞാൻ കൊന്നുകളയും. അപരൻ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഭക്തന്മാരിൽ നിന്ന് മാത്രമേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ.

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

28. നീ എന്നെവധിക്കാനായി കൈനീട്ടിയാൽ നിന്നെ വധിക്കാനായി നിന്റെനേരെ ഞാൻ കൈനീട്ടുന്നതല്ല. തീർച്ചയായും സർവലോക നാഥനായ അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

29. എന്റെ പാപവും നിന്റെ പാപവുംകൊണ്ട് നീ മടങ്ങണമെന്നുതന്നെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നീ നരകാവകാശിയായിത്തീരും. അതാകുന്നു അധർമികൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം.

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

30. ഒടുവിൽ അവന്റെ മനസ്സ് തന്റെ സഹോദരനെ വധിക്കുന്നതിനു വഴങ്ങി. അവൻ അയാളെ വധിച്ചു. അതിനാൽ അവൻ നഷ്ടക്കാരൻപെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

31. പിന്നീട് തന്റെ സഹോദരന്റെ ജഡം മറവുചെയ്യേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്നത് അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി ഭൂമിയിൽ കുഴി മാന്തുന്ന് ഒരു കാക്കയെ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചു. അത് കണ്ട് അവൻ കേണു: ഹാ കഷ്ടം! എന്റെ സഹോദരന്റെ ജഡം മറമാടാൻ ഈ കാക്കയെപ്പോലെ ആവാൻ പോലും എനിക്ക് കഴിയാതെ പോയല്ലോ. അങ്ങനെ അവൻ നെടും വേദത്തിലകപ്പെട്ടു.

27-31: മനുഷ്യചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഉദ്ധരിക്കുകയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങൾ. ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ആരായിരുന്നു. അവർ അർപ്പിച്ച ബലി എന്തായിരുന്നു, രണ്ടുപേരും ബലി നടത്തുവാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നു ബലിയുടെ സ്വീകരണവും തിരസ്കരണവും എങ്ങനെയായിരുന്നു, എന്നീ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചൊക്കെ ഖുർആൻ മൗനം പാലിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആദമിന്റെ മക്കളിൽ കഴിഞ്ഞ ഈ സംഭവം ബൈബിൾ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു. അനന്തരം മനുഷ്യൻ (ആദം)തന്റെ ഭാര്യയായ ഹവ്വയെ പരിഗ്രഹിച്ചു. അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു. കയീനെ പ്രസവിച്ചു. യഹോവയാൽ എനിക്കു ഒരു പുരുഷപ്രജ ലഭിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനെ പ്രസവിച്ചു. ഹാബെൽ ആട്ടിയനും കയീൻ കൃഷിക്കാരനും ആയിത്തീർന്നു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു കയീൻ നിലത്തെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു യെഹോവയെക്കു ഒരു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു. ഹാബെലും ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ കടിഞ്ഞൂലുകളിൽനിന്നു അവയുടെ മേദസ്സിൽനിന്നുതന്നെ, ഒരു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു. യഹോവ ഹാബെലിലും അവന്റെ വഴിപാടിലും പ്രസാദിച്ചു. കയീനിലും അവന്റെ വഴിപാടിലും പ്രസാദിച്ചില്ല. കയീന്നു ഏറ്റവും കോപമുണ്ടായി. അവന്റെ മുഖം വാടി. എന്നാറെ യഹോവ കയീനോടു: നീ കോപിക്കുന്നതു എന്തിനു? നിന്റെ മുഖം വാടുന്നതും എന്തു? നീ നന്മ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ പ്രസാദമുണ്ടാകയില്ലയോ? നീ നന്മ ചെയ്യുന്നില്ലകിലോ പാപം വാതിൽകൽ കിടക്കുന്നു; അതിന്റെ ആഗ്രഹം നിങ്കലേക്കു ആകുന്നു. നീയോ അതിനെ കീഴടക്കണം എന്നു കൽപിച്ചു. എന്നാറെ, കയീൻ തന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനോടു: (നാം വയലിലേക്കു പോക എന്നു) പറഞ്ഞു. അവർ വയലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനോടു കയർത്തു. അവനെ കൊന്നു. പിന്നെ യഹോവ കയീനോടു: നിന്റെ അനുജനായ ഹാബെൽ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ എന്റെ അനുജന്റെ കാവൽക്കാരനോ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു. നീ എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ അനുജന്റെ രക്തത്തിന്റെ ശബ്ദം ഭൂമിയിൽ നിന്നു എന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിന്റെ അനുജന്റെ രക്തം നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ഏറ്റുകൊൾവാൻ വായി തുറക്കുന്ന ദേശം നീ വിട്ടു ശാപഗ്രസ്തനായി നീ പോകണം. നീ കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ നിലം ഇനി മേലാൽ തന്റെ വീര്യം നിനക്കു തരികയില്ല. നീ ഭൂമിയിൽ ഉഴലുന്നവൻ ആകും. (ഉൽപത്തി 4:1-12).

നിവേദനങ്ങളുടെയും ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുസ്ലിം പണ്ഡിതന്മാർ ഈ കഥയെ ഏകദേശം ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ആദം ദമ്പതികളുടെ മൂത്ത പുത്രനായിരുന്നു ഖാബീൽ (ബൈബിളിലെ കയീൻ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ജനിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ പേർ ഇഖ്ലീമിയ എന്നും ആയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ പ്രസവത്തിലെ മകന്റെ പേർ ഹാബീൽ എന്നും മകളുടെ പേർ ലൂഥാ എന്നുമായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ മകൾ ലൂഥാ ഇഖ്ലീമിയയെപ്പോലെ സുന്ദരിയായിരുന്നില്ല. ആദം കൂടുംബമല്ലാതെ വേറെ മനുഷ്യരില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് അനുയോജ്യമായ അന്നത്തെ നിയമപ്രകാരം സഹോദരീ സഹോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം അനുവദനീയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരേ പ്രസവത്തിലെ പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ വിവാഹം വിലക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദൈവനിർദ്ദേശപ്രകാരം ആദ്യമകനായ ഖാബീൽ രണ്ടാമത്തെ സഹോദരിയായ ലൂഥയെ ആയിരുന്നു വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. ആദ്യത്തെ മകളായ ഇഖ്ലീമിയെ രണ്ടാമത്തെ മകനായ ഹാബീലും. എന്നാൽ മൂത്ത പുത്രനായ ഖാബീൽ തന്നോടൊപ്പം പിറന്ന സുന്ദരിയായ

ഇഖ്ലീമയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന് ശഠിച്ചു. പക്ഷേ, അന്നത്തെ ദൈവിക വ്യവസ്ഥയിൽ അത് അനുവദനീയമായിരുന്നില്ല. രണ്ടുപേരും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ഓരോ വഴിപാടുകൾ അർപ്പിക്കുകയും അതിൽ ആരുടെ വഴിപാടാണ് അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നത് അവനായിരിക്കും ഇഖ്ലീമയെ ഭാര്യയാക്കാനുള്ള അവകാശമെന്നും ആദം(അ) നിർദ്ദേശിച്ചു.

ഈ നിർദ്ദേശം ഖാബീലിന് ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ കർഷകനായിരുന്ന ഖാബീൽ തന്റെ വിളയിൽനിന്ന് മോശമായതാണ് ബലിയർപ്പിച്ചത്. ഇടയനായിരുന്ന ഹാബീൽ തന്റെ ആട്ടിൻപറ്റത്തിൽനിന്ന് നല്ല ഒന്നിനെ ബലിയർപ്പിച്ചു. ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരഗ്നിവന്ന് ഹാബീലിന്റെ ആടിനെ വിഴുങ്ങുകയും അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഖാബീലിന്റെ വഴിപാട് അങ്ങനെത്തന്നെ കിടന്നു. ഇഖ്ലീമയെ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശവാദം അങ്ങനെ തള്ളപ്പെട്ടു. ഇതിൽ രോഷാകുലനായ ഖാബീൽ തന്റെ അനുജനെ ഒരാഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വധിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ ആദിമനുഷ്യനും ആദിപ്രവാചകനുമായ ആദമിന്റെ ആദ്യപുത്രനായ ഖാബീൽ മനുഷ്യവംശത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കൊലപാതകിയായി.

ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട രൂപത്തെക്കുറിച്ച് ഇസ്ലാമിക പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. 'ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരഗ്നിവന്നു തിന്നുന്ന ഒരു ബലി നടത്തുന്നതുവരെ യാതൊരു ദൈവദൂതനിലും വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന്' യഹൂദർ ന്യായം ഉന്നയിച്ചിരുന്നതായി (3:183) പറയുന്നുണ്ട്. ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരഗ്നി വന്ന് ബലി തിന്നുന്നതാണ് അത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ലക്ഷണമെന്ന് ഇസ്രായേലിലെ ഒരു ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഈ ഖുർആൻ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَ تَهُم رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ
 بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

32. അക്കാരണത്താൽ ഇസ്രായേൽസന്തതികൾക്ക് നാം വിധിനൽകുകയുണ്ടായി:മറ്റൊരാളെ കൊന്നതിന്നു പകരമായോ അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ നാശമുണ്ടാക്കിയതിന്റെ പേരിലോ അല്ലാതെ ആരെങ്കിലും ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ അവൻ മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും കൊലപ്പെടുത്തിയതിനു തുല്യമാകുന്നു. വല്ലവനും ഒരാളെ ജീവിപ്പിച്ചാൽ അത് മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാകുന്നു. തീർച്ചയായും നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അടുത്തു വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അതിനുശേഷവും അവരിൽ ഏറെ പേരും ഭൂമിയിൽ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ തന്നെയാകുന്നു.

32: ഓരോ മനുഷ്യനും മുഴുവൻ മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെയും പ്രതിനിധിയാണ്. അല്ലാഹു ആദരിച്ച ആത്മാവിനെ ആദരിക്കാത്തവന്റെ ഹൃദയം മനുഷ്യജീവിതത്തോടുള്ള ആദരവിൽനിന്നും മനുഷ്യത്വത്തോടുള്ള അനുഭാവത്തിൽനിന്നും ശൂന്യമാണെന്ന് തെളിയുന്നു. ഇതര മനുഷ്യരുടെ ജീവനെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ മനുഷ്യരെല്ലാം പരസ്പരം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും വാഴുന്ന ഒരു സാഹചര്യം സംജാതമാവുകയുള്ളൂ.

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُجَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
 أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

33. അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദൂതനോടും പോരാടുകയും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം വധിക്കപ്പെടുകയോ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ കൈകാലുകൾ വിപരീതമായി ഛേദിക്കപ്പെടുകയോ നാടുകടത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യുക മാത്രമാകുന്നു. അതവർക്ക് ഇഹലോകത്തുള്ള നിന്ദയാകുന്നു. പരലോകത്ത് ഭയാനകമായ ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ട്.

﴿ ٣٤ ﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

34. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അവർക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കും മുമ്പ് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവർ ഒഴിച്ച്. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക: അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും പരമദയാലുവുമാകുന്നു.

33,34: ഈ സൂക്തത്തിന്റെ അവതരണ പശ്ചാത്തലമായി പ്രാധാന്യപ്പെട്ട പല ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു സംഭവം ഇപ്രകാരമാണ്.

ഉദൈനഃ, ഉക്ൽ എന്നീ ഗോത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട കുറച്ചാളുകൾ മദീനയിൽ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇസ്രാഈം സ്വീകരിച്ചു. അവർ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. മദീനയിലെ പ്രകൃതി അവർക്ക് പിടിക്കാതായപ്പോൾ അവർ രോഗബാധിതരായി. പൊതുഭണ്ഡാരം വക ഏതാനും കറവ ഒട്ടകങ്ങളെയും ഒരു ഇടയനെയും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത് മദീനക്ക് പുറത്തുള്ള ഒരു പ്രദേശത്ത് ചെന്ന് താമസിക്കാൻ നബി(സ) അവരോട് പറഞ്ഞു. ഭക്ഷണത്തിന് അവയുടെ പാലും, ചില നിവേദന പ്രകാരം ചികിത്സക്ക് അവയുടെ മൂത്രവും ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവരോട് കൽപിച്ചു. ഏതാനും നാളുകൾ ഹർദ്ദി എന്ന സ്ഥലത്ത് അവർ താമസിച്ചു. അവരുടെ അസുഖം ഭേദമാവുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നബി(സ)തിരുമേനി നിയോഗിച്ച ഇടയനെ അവർ ഉഴിയമായവിധം വധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇടയന്റെ കൈകാലുകൾ മുറിക്കുകയും കണ്ണു കുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഒട്ടകങ്ങളെയും തട്ടിയെടുത്ത് അവർസ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്തു. വിവരമറിഞ്ഞ പ്രവാചകൻ അവരെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. അവർ സംഘത്തെ പിടികൂടി തിരുമേനിയുടെ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി. അവരെ അംഗഭംഗം ചെയ്ത് വെളിസ്ഥലത്ത് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തിരുമേനി കൽപിച്ചു.

﴿ ٣٥ ﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

35. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. അവങ്കലേക്ക് അടുക്കാനുള്ള മാർഗം തേടുകയും അവന്റെ മാർഗത്തിൽ ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങളർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് വിജയം കരഗതമായേക്കും.

35: വ്യക്തിയും സമൂഹവും കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നുനിൽക്കാനുള്ള പ്രേരണ നിയമങ്ങളോ ഭൗതികമായ ശിക്ഷാമുറകളോ ആകാവതല്ല. സമർഥരായ കുറ്റവാളികൾ നിയമപാലകരുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ എല്ലാം കാണുന്നവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞുനിൽക്കാൻ ഒരു കുറ്റവാളിക്കും സാധ്യമല്ല. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും മനസ്സാക്ഷിതന്നെ അവനെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നും പാപങ്ങളിൽനിന്നും തടയേണ്ട നിയമപാലകനായി നിലകൊള്ളേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസവും അവനോടുള്ള ഭയഭക്തിയും അവന്റെ മാർഗത്തിൽ സാധ്യമായ എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ച് സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് പോലീസിന്റെയും പട്ടാളത്തിന്റെയും അഭാവത്തിലും അധാർമിക നടപടികളിലോ വിധ്യംസക പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ ഏർപ്പെടാനാവില്ല. സ്വദേഹത്തിന്റെ ദുരഭിലാഷങ്ങളോടും ചുറ്റുപാടുമുള്ള ദുഷിച്ച മത നാഗരിക രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥകളോടും ഒരു സത്യവിശ്വാസി സമരം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും ദൈവത്തിന്റെ മാത്രം ദാസനായി വർത്തിക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് ദൈവസാമീപ്യത്തിലേക്കുള്ള മനുഷ്യന്റെ പുരോഗതി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ هُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

36. ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെയും അത്രതന്നെ വേറെയും സത്യനിഷേധികളുടെ കൈയിലുണ്ടാവുകയും അന്ത്യനാളിലെ ശിക്ഷയിൽനിന്നൊഴിവാക്കാൻ അതൊക്കെയും അവർ പ്രായശ്ചിത്തമായി ഒടുക്കാനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്യാലും അവരിൽ നിന്നും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാണുള്ളത്.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

37. നരകത്തിൽനിന്നും പുറത്തുകടക്കാൻ അവർ കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, അവർ അതിൽ നിന്നും പുറത്തുകടക്കുന്നതല്ല. സ്ഥിരമായ ശിക്ഷയാണ് അവർക്കുള്ളത്.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

38. മോഷ്ടിക്കുന്നവന്റെയും മോഷ്ടിക്കുന്നവളുടെയും കൈകൾ മുറിച്ചു കളയുക. അവർ സമ്പാദിച്ചതിനുള്ള പ്രതിഫലവും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്ന ശിക്ഷയുമാണിത്. അല്ലാഹു അജയ്യനും യുക്തിമാനുമായവനും.

38: ന്യായമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ വിഭവങ്ങൾ തേടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു മനുഷ്യന് കൈകൾ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. മോഷണം സമൂഹത്തിൽ ഗുരുതരമായ വിപത്തുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനാൽ അല്ലാഹു കഠിനമായ ശിക്ഷയാണ് മോഷ്ടാക്കൾക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. മോഷണശ്രമം പലപ്പോഴും കൊലപാതകങ്ങളിൽ കലാശിക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്. മോഷണങ്ങൾക്ക് ലാലുശിക്ഷകൾ മാത്രം വിധേയരായി പുറത്തു വരുന്ന മോഷ്ടാക്കൾ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നത് ദുർലഭമല്ല. ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ ലാലുകരിക്കുകയും ആധുനീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും കുറ്റവാസനയും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

ഖുർആന്റെയും നിവേദനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മോഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച പണ്ഡിതന്മാരുടെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ -

ഒരാളുടെ ധനം അതിന്റെ സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥലത്തുനിന്നും കളവായി അധീനപ്പെടുത്തുന്നതു മാത്രമാണ് നിയമപ്രകാരം മോഷണത്തിൽ പെടുന്നത്.

പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വീണുകിടക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ട് പോകുക, അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി അന്യരുടെ അവകാശം വഞ്ചിച്ചെടുക്കുക മുതലായവക്കൊന്നും ഈ ശിക്ഷാവിധി ബാധകമല്ല.

ഒരു പരിചയുടെ വിലയിൽ കുറഞ്ഞ സംഖ്യകളുള്ള സാധനം മോഷ്ടിച്ചാൽ കരഹേദം പാടില്ലെന്നും നബി(സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പഴങ്ങൾ പച്ചക്കറികൾ ക്ഷേണം എന്നിവയുടെ മോഷണത്തിന് ഈ ശിക്ഷാവിധി പാടില്ലെന്നും തിരുമേനി അരുളിയിരിക്കുന്നു. നിസ്സാര വസ്തുക്കൾ മോഷ്ടിച്ചവർക്ക് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് കരഹേദം വിധിച്ചിരുന്നില്ല.

മോഷ്ടാവിനെ മോഷണത്തിന് നിർബന്ധിതനാക്കുന്ന സാഹചര്യം ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. വരച്ച മൂലം നാട്ടിൽ ക്ഷാമം രൂക്ഷമായ കാലത്ത് ഖലീഫാ ഉമർ(റ) മോഷ്ടാക്കളുടെ കരഹേദം ശിക്ഷ നിർത്തി വെക്കുകയുണ്ടായി.

ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥയുടെ മറ്റുലടകങ്ങൾ നിലവിലില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്ത് ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ മാത്രം നടപ്പിലാക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥയോടുള്ള വഞ്ചനയാണ്. സമഗ്രമായ ഒരു സംവിധാനത്തിന്റെ

ഭാഗമാണ് ശിക്ഷാനടപടികൾ.നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ യോഗ്യമായ ഒരവസ്ഥ നിലവിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് ഇത്തരം നിയമങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇസ്രാഈൽ മദീനയിൽ ഒരു ശക്തിയും നബി (സ) അതിന്റെ ഭരണാധികാരിയും ആയതിനുശേഷമാണ് മുൻപ്രതികരണങ്ങൾ ഭരണപരമായ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയത്. അതിനാൽ ഈ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഇസ്രാഈൽ ഭരണകൂടം അനിവാര്യമായ ഉപാധിയാണെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

﴿ ٣٩ ﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

39. എന്നാൽ അതിക്രമം ചെയ്തശേഷം ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും സ്വയം നന്നാവുകയും ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അവന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാകുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

39: കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് നാശനഷ്ടപ്രദമായ നിലനിറുത്താനുള്ള ഒരുപാധി മാത്രമാണ്. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അയാളുടെ മനസ്സ് ശുദ്ധമാകണമെന്നില്ല. കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ഒപ്പം ജീവിതം സംസ്കരിക്കുകയും മന:ശുദ്ധിനേടാൻ ആവശ്യമാണ്. സ്പഷ്ടികളുടെ പശ്ചാത്താപം കേൾക്കുന്നവനും അവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു അല്ലാഹു.

﴿ ٤٠ ﴾ قَدِيرٌ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

40. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിനാണെന്നത്? അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും, അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്നവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു ഏതു കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനത്രെ.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ هُمْ فِي الدُّنْيَا حَزِيٍّ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿ ٤١ ﴾

41. അല്ലയോ പ്രവാചകരേ, സത്യനിഷേധത്തിൽ ധൂതികൂട്ടി മുന്നേറുന്നവർ നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. അവർ വായകൊണ്ട് 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയുന്നവരും ഹൃദയങ്ങൾകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരായവട്ടെ, യഹൂദരിൽ പെട്ടവരായവട്ടെ, കളവിനു വേണ്ടിയാണവർ കാതോർത്തിരിക്കുന്നത്. നിന്റെ അടുത്തു വരാത്ത മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു വേണ്ടിയാണവർ ചെവി പാർക്കുന്നത്. വേദവാക്യങ്ങളെ അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർ മാറ്റിമറിക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് ഈ നിയമമാണ് നൽകുന്നതെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കുക. അതല്ല നൽകപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ നിരസിക്കുക. അല്ലാഹു ആരെങ്കിലും നാശത്തിലകപ്പെടുത്താനുദ്ദേശിച്ചാൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് യാതൊന്നും നേടിയെടുക്കാൻ നിനക്കാവില്ല. അത്തരക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നന്നാക്കാൻ അല്ലാഹു

ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല.അവർക്ക് ഇഹത്തിൽ നിന്ദ്യതയാണുള്ളത്.പരലോകത്ത് അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

41:നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് മദീനയിലും പരിസരത്തും അധിവസിച്ചിരുന്ന യഹൂദഗോത്രങ്ങളിൽ അവരുടെ ഗോത്രഭരണമായിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്നത്. യഹൂദരുടെ അഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നു. അവരുടെ അഭ്യന്തര കാര്യങ്ങൾ സ്വയം തീരുമാനിക്കാനും തർക്കങ്ങളിൽ വിധിപറയാനും അവർക്കവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. മുസ്ലിംകളുമായി ഉടമ്പടിയുടെ ബന്ധമാണ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. യഹൂദപ്രമാണിമാർ അവർക്കിടയിലെ നീതിന്യായരംഗം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത് നീതിപൂർവകമായോ വേദപ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ചോ ആയിരുന്നില്ല. ന്യായവിധികളിൽ അഴിമതിയും പക്ഷപാതിത്വവും അനുവർത്തിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും ഏറെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ മതവിധികൾ മാറ്റിമറിക്കുകയും അതിന്റെ പേരിൽ കോഴയും കൈക്കൂലിയും വാങ്ങുകയും പതിവായിരുന്നു.

ഈ സൂക്തത്തിന്റെ അവതരണ പശ്ചാത്തലമായി ചില സംഭവങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബുഖാരി, മുസ്ലിം(റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഇങ്ങനെയാണ്. യഹൂദരിലെ ഒരു കുലീന ജൂതകുടുംബത്തിലെ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ അസാമാന്യശിക്ഷണം പുലർത്തി.തന്റാത്തിൽ അതിനു എറിഞ്ഞുകൊല്ലൽ ശിക്ഷയാണ് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. (ഒരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യയായ സ്ത്രീയോടുകൂടെ ഒരുത്തൻ ശയിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ സ്ത്രീയോടുകൂടെ ശയിച്ച പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഇരുവരും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം..വിവാഹ നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കന്യകയായ ഒരു യുവതിയെ ഒരുത്തൻ പട്ടണത്തിൽവെച്ച് കണ്ടു അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചാൽ യുവതി പട്ടണത്തിൽ ആയിരുന്നിട്ടും നിലവിളിക്കാത്തുകൊണ്ടും പുരുഷൻ കുട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യക്ക് പോരാത്ത വരുത്തിയതുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ അവർ ഇരുവരെയും പട്ടണവാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം..ആവർത്തന പുസ്തകം 22:22,23). എന്നാൽ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലുന്നതിനു പകരം ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിക്കുകയും മുഖത്ത് കരിപൂശി കഴുതപ്പുറത്ത് പിന്നിട്ടിരുത്തി സവാരി ചെയ്യിക്കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെ ശിക്ഷാ സമ്പ്രദായം. ഇവർക്ക് എന്ത് ശിക്ഷ നൽകണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ അവർ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്ക് ആളയച്ചു.അനുകൂലമായ വിധി കിട്ടിയാൽ അത് സ്വീകരിക്കുകയും അല്ലാത്ത പക്ഷം നബി(സ)യുടെ വിധി തങ്ങൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. തന്റാത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുവാൻ നബി(സ) ആവശ്യപ്പെട്ടു.ഇബ്നു സ്വൂരിയ എന്ന യഹൂദനാണ് പ്രവാചകന്റെ മുമ്പിൽ തന്റാത്ത് വായിച്ചത്. കുറച്ചു വായിച്ചശേഷം അയാൾ ഏട്ടിൽ കൈപൊത്തി അതിനപ്പുറം വായിക്കാൻ തുടങ്ങി.തിരുമേനി അയാളോട് കൈപൊക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കൈ പൊക്കിയപ്പോൾ അവിടെ കല്ലേറു കൽപിക്കുന്ന സൂക്തമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്.യഹൂദർ പറഞ്ഞു: പണ്ട് ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ കല്ലേറു ഉണ്ടായിരുന്നു. കുലീന കുടുംബങ്ങളിൽ ചിലർക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുകയും ക്രമേണ അതൊരു അംഗീകൃത സമ്പ്രദായമാവുകയുമാണുണ്ടായത്.

سَاءَعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاؤُوكَ فَاخْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

42. അവർ കള്ളത്തിന് കാര്യങ്ങൾക്കുവന്നവരും നിഷിദ്ധമുതൽ തിന്നുന്നവരുമാകുന്നു. (വിധിതേടി) അവർ നിന്റെ അടുത്തു വരികയാണെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ നീ തീർപ്പ് കൽപിക്കുകയോ, അവരെ അവഗണിച്ചു കളയുകയോ ചെയ്യുക. അവരെ അവഗണിച്ചാൽ നിനക്കൊരു ദ്രോഹവും വരുത്താൻ അവർക്കാവില്ല. നീ വിധി പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ നീതിപൂർവ്വം വിധിപറയുക. നീതിപാലിക്കുന്നവരെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നു.

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

﴿ ٤٣ ﴾

43. ഇവർ നിന്നെ വിധികർത്താവാകുന്നത് എങ്ങനെ? അവരുടെ പക്കൽ തൗറാത്തുണ്ട്. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നിട്ട് അതിനുശേഷവും അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു. അവർ വിശ്വാസികളേ അല്ല.

43: മൂസാനബി(അ)ക്ക് അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത സത്യവേദപുസ്തകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് അവ കാശപ്പെടുന്നവരാണ് യഹൂദർ. അവർ പ്രവാചകനോട് തീരുമാനം തേടുന്ന വിധികൾ അവരുടെ കൈയിലിരിക്കുന്ന തൗറാത്തിലുണ്ടെന്നും അതെന്താണെന്നും അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരുടെ ദേഹോഹക്കും അഭിലാഷങ്ങൾക്കും വേദവിധികൾ എതിരായതുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം തിരസ്കരിച്ച് അവർ കള്ളപ്രവാചകനെന്ന് മുദ്രകുത്തിയിട്ടുള്ള മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ മുമ്പാകെ വിധി തേടിവരുന്നത് വിചിത്രം തന്നെ. അവർക്ക് സ്വന്തം വേദപുസ്തകത്തിലോ മറ്റു ഏതെങ്കിലും ധർമസംഹിതയിലോ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരാകുന്നു.

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّائِيُونَ وَالْأَخْبَارُ

بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا

قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿ ٤٤ ﴾

44. തീർച്ചയായും നാം തന്നെയാണ് തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിച്ചത്. അതിൽ മാർഗദർശനവും വെളിച്ചവും ഉണ്ട്. (അല്ലാഹുവിന്) അനുസരണമർപ്പിച്ച പ്രവാചകന്മാർ അതനുസരിച്ച് യഹൂദർക്കിടയിൽ വിധികർപ്പിച്ചിരുന്നു. (അവരെപ്പോലെ യഹൂദന്മാരുടെ) റബ്ബികളും നിയമപണ്ഡിതന്മാരും. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംരക്ഷണം ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അവരതിനു സാക്ഷികളുമായിരുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ജനത്തെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക; എന്നെ ഭയപ്പെടുവിൻ. എന്റെ സൂക്തങ്ങൾ നിസ്സാരവിലയ്ക്ക് വിറ്റുകളയാതിരിക്കുവിൻ. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിനടത്തുന്നില്ലയോ, അവർതന്നെയാകുന്നു നിഷേധികൾ.

44: ഇസ്രായേലീ സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത വേദഗ്രന്ഥമാകുന്നു തൗറാത്ത്. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് തൗറാത്ത് ഏറ്റുവാങ്ങിയ മൂസാനബി(അ) മുതൽ അവസാനത്തെ ഇസ്രായേലീ പ്രവാചകനായ ഈസാനബി(അ) വരെയുള്ളവർ തൗറാത്ത് പ്രകാരം വിധിച്ചിരുന്നത് ഇസ്രായേലീ സമുദായത്തിലായിരുന്നു. അതിനുശേഷം വിശുദ്ധ വുർആൻ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കുമുള്ള വേദഗ്രന്ഥമായി അവതരിച്ചു.

സമ്പത്തിനും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി സമുദായത്തിലെ പ്രമാണിമാരെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ മാറ്റിമറിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരോടുള്ള ഉദ്ബോധനമാണിത്. തൃപ്തമായ ഭൗതിക ലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ പൂഴ്ത്തിവെക്കുകയും വേദവിജ്ഞാനത്തെ ലാഭകരമായ കച്ചവടച്ചരക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അനന്തവിശാലമായ പരലോകത്തെയും അവിടത്തെ അനന്തമായ ജീവിതത്തിലെ അപരിമേയവും അവർണനീയവുമായ നേട്ടങ്ങളെയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذْنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

﴿ ٤٥ ﴾

45. നാം അവർക്ക് അതിൽ(തൊഴിൽ) വിധിയെഴുതിയിരിക്കുന്നു: ജീവനു പകരം ജീവൻ, കണ്ണിനു കണ്ണു, മൂക്കിനു മൂക്കു, ചെവിക്ക് ചെവി, പല്ലിനു പല്ലു, എല്ലാ പരിക്കു കടക്കും തത്തുല്യമായ പ്രതിക്രിയ. വല്ലവനും (പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാതെ) മാപ്പു നൽകുകയാണെങ്കിൽ അത് അവനും (പാപങ്ങൾക്കു) പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു. ആർ അല്ലാഹു അവ തരിപ്പിച്ച (നിയമങ്ങൾ) അനുസരിച്ചു വിധി കൽപിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാണ് അതിക്രമികൾ.

45: ഈ സൂക്തത്തിൽ പറയുന്ന വിധി, ബൈബിൾ പഴയ നിയമം പുറപ്പാടു പുസ്തകം 21:22-25-ൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയതായി കാണാം: മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ശത്രുക്കുടീട്ടു ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ അടിച്ചതിനാൽ ഗർഭം അലസിയതല്ലാതെ അവൾക്കു മറ്റൊരു ദോഷവും വന്നില്ലെങ്കിൽ അടിച്ചവർ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവു ചുമത്തുന്ന പിഴ കൊടുക്കണം; ന്യായാധിപന്മാർ വിധിക്കുമ്പോലെ അവൻ കൊടുക്കണം. മറ്റു ദോഷം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ജീവനു പകരം ജീവൻ കൊടുക്കണം. കണ്ണിനു പകരം കണ്ണു, പല്ലിനു പകരം പല്ലു, കൈക്കു പകരം കൈ, കാലിനു പകരം കാൽ, പൊള്ളലിനു പകരം പൊള്ളൽ, മുറിവിനു പകരം മുറിവു, തിണർപ്പിനു പകരം തിണർപ്പ്.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعَيْسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿ ٤٦ ﴾

46. അവരെ(മുൻ പ്രവാചകന്മാരെ)ത്തുടർന്ന് അവരുടെ കാൽപാടുകളിൽ നാം മർയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസായെ നിയോഗിച്ചു. തൊഴിൽനിന്നും തന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിട്ടും. നാം അദ്ദേഹത്തിന് സന്മാർഗ്ഗവും വെളിച്ചവും ഉൾക്കൊണ്ട ഇഞ്ചിൽ നൽകി. തൊഴിൽ നിന്നും അന്നുള്ളവയെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് മാർഗദർശനവും സദുപദേശവുമത്രെ അത്.

46: ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ വന്ന ദൈവ നിയുക്തരായ ഒരു പ്രവാചകനും തനിക്കു മുമ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പവാചകനെ തള്ളിപ്പറയുകയോ, പൂർവ്വ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുകയോ നിഷേധിക്കുകയോ, തന്റേതായ ഒരു പുതിയ മതം സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഓരോ പ്രവാചകനും അവർക്ക് മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാരെ അംഗീകരിക്കുകയും പൂർവ്വ ദൈവികവേദങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. യേശുവും അപ്രകാരം ചെയ്തു. പുതിയ നിയമത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാവുന്നതാണ്. 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ(തൊഴിൽ) പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്; നീക്കുവാൻ നിവർത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നതു. സത്യമായിട്ടും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും വരെ സകലതും നിവൃത്തിയാകവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു ഒരു വള്ളി എങ്കിലും പുള്ളി എങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. (മത്തായി.5:17-19). തൊഴിൽ തന്റെ കാലത്ത് സുരക്ഷിതമായി അവശേഷിച്ചിരുന്ന ശിക്ഷണങ്ങളിൽ യേശു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇഞ്ചിൽ അവയെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പൂർവ്വ വേദമായ തൊഴിൽനിന്നെ പിന്തുടരുകയും പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാർ പ്രബോധനം ചെയ്ത ആദർശങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുകയുമായിരുന്നു പ്രവാചകനായ ഈസാ(അ)യുടെ നിയോഗലക്ഷ്യം.

﴿ ٤٧ ﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

47. ഇഞ്ചീലിന്റെ വാഹകർ അല്ലാഹു അതിലവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് വിധി കൽപിക്കട്ടെ. ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് വിധി നടത്തുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാകുന്നു ധിക്കാരികൾ.

47: തങ്ങളുടെ ജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വിധി നടത്താത്തവർ സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരും അക്രമകാരികളും അധർമികളുമാണെന്ന് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യാ ദൈവദാസനായിരിക്കെ ദൈവിക നിയമത്തെ അബദ്ധമെന്ന് ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആ നിയമങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ തന്റെയോ മറ്റുള്ളവരുടെയോ നിയമം സുബദ്ധമെന്ന് കരുതി അവ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമത്തത്തിന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും പരിധിയിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿ ٤٨ ﴾

48. (നബിയെ), നാം ഇതാ ഈ ഗ്രന്ഥം സത്യത്തോടെ നിനക്കു അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് മുൻ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് അതിന്റെ മുന്നിലുള്ളവയെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതും അവയെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് നീ അവർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുക. നിനക്കു വന്നെത്തിയ സത്യത്തെ വിട്ട് നീ അവരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറ്റരുത്. നാം നിങ്ങളിൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും ഓരോ നിയമ വ്യവസ്ഥയും കർമ്മമാർഗവും നിശ്ചയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഇഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരൊറ്റ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി (യത്രെ ഇത്). അതിനാൽ നന്മകളിൽ മത്സരിച്ചു മുന്നേറുവിൻ. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടക്കം. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർഥ്യം അപ്പോളവൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരുന്നതാണ്.

48: വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെയും അതിനു മുമ്പ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവതീർണ്ണമായിട്ടുള്ള എല്ലാ വേദങ്ങളുടെയും പ്രമേയവും പ്രതിപാദ്യവും അധ്യാപനവും ഒന്നുതന്നെയാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ, പൂർവവേദങ്ങളിൽ കലർന്ന അസത്യങ്ങളിൽനിന്ന് മുക്തമാണ്. അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കൈകടത്തൽ മുഖേനയോ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴിയോ പൂർവവേദങ്ങളുടെ അനുയായികൾ നിലവിലുള്ള പൂർവവേദങ്ങളിൽ വരുത്തിയ വൈകല്യങ്ങൾ ഖുർആന്റെ സാക്ഷ്യം വഴി വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച യഥാർഥ രൂപത്തിൽ അസത്യത്തിന്റെ കലർപ്പുകളെല്ലാതെ അവസാന കാലം വരെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നിലകൊള്ളുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇനി ഖുർആനാണ് സത്യവും അസത്യവും വിവേചിക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡം. കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ ആധാരമായിരിക്കേണ്ട പ്രമാണവും ഇതുതന്നെ.

എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നത് ഒരേ മതമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഓരോ സമുദായത്തിന്റെയും ബുദ്ധിപരവും മാനസികവും സാമൂഹികമായ വളർച്ചക്കും വ്യത്യസ്ത പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ച്, വിവിധ നിയമ സംഹിതകളും (ശരീഅത്ത്) കർമ്മമാർഗ്ഗവും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അതതു കാലത്തെ ദൈവിക വിധിവിധികൾക്കു അവലംബിക്കുകയാണ് സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാർഗം. വിവിധ പ്രവാചകന്മാരുടെ നിയമവ്യവസ്ഥകൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാക്കിയതിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാനമായ നന്മ ജനങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുകയാണ്. പക്ഷപാതിത്തത്തിൽ പെട്ടുപോയി അനന്തരവേദങ്ങളിലെ വിധിവിധികൾക്കു അംഗീകരിക്കാതെ തർക്കിക്കുകയും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സ്ഥാപിക്കാൻ മിനക്കെട്ടിരുന്ന തർക്കവിഷയങ്ങളിൽ, സത്യത്തിന്റെയും അസത്യത്തിന്റെയും അനുബന്ധങ്ങൾ എത്രത്തോളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഭിന്നിച്ചിരുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്തായിരുന്നുവെന്നും അല്ലാഹു അന്ത്യനാളിൽ വിവരിച്ചു തരുന്നതാണ്.

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

49. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് അവർക്കിടയിൽ നീ വിധി കൽപിക്കുക. അവരുടെ ഇടകളെ പിൻപറ്റാതിരിക്കുക. അല്ലാഹു നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള വല്ല നിയമങ്ങളിൽനിന്നും അവർ നിന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രത പുലർത്തുക. ഇനി അവർ പിന്തിരിഞ്ഞുപോവുകയാണെങ്കിൽ നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുക; അവരുടെ ചില പാപങ്ങളുടെ ഫലമായി അവരെ ആപത്തിലകപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും ജനങ്ങളിലേറെ പേരും ധിക്കാരികളാകുന്നു.

أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

50. അനിസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥയുടെ വിധിയാണോ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? (എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൽ) ദൃഢവിശ്വാസമുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ നന്നായി വിധിക്കുവാൻ ആരാണുണ്ടാവുക?

50: സർവജ്ഞനും യുക്തിമാനുമായ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച നിയമവ്യവസ്ഥക്ക് വിരുദ്ധമായതെല്ലാം അജ്ഞതയുടെയും അവിവേകത്തിന്റെയും മാർഗങ്ങളാകുന്നു. ഊഹാപോഹങ്ങളെയും അനുമാനങ്ങളെയും ഭാഗികമായ അറിവിനെയും ആസ്‌പദമാക്കി മനുഷ്യൻ പടച്ചുണ്ടാക്കുന്ന തത്ത്വ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും ധർമ്മ സംഹിതകൾക്കും ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

51. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, ജൂതന്മാരെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും നിങ്ങൾ ആത്മമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുത്. അവർ പരസ്പരം ആത്മമിത്രങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവരെ ഉറ്റമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം, തീർച്ചയായും അവനും അവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്. നിശ്ചയം, അക്രമികളായ ജനത്തെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

51: വേദക്കാരെ രക്ഷാകർത്താക്കളും കൈകാര്യധികാരികളുമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയാണ് ഈ വചനം. യഹൂദികൾക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുമിടയിൽ അഭ്യന്തരമായ എത്രത

ന്നെ അകൽച്ച ഉണ്ടെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിനും മുസ്‌ലിംകൾക്കും എതിരിൽ അവർ മിത്രങ്ങളും പരസ്പര സഹായികളും ആയിരിക്കും. ചരിത്രത്തിൽ ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വിലും പ്രവാചകനിലും ദുഃഖവിശ്വാസമുള്ളവർ അല്ലാഹുവിനെയും പ്രവാചകനെയും വെടിഞ്ഞു അവരുടെ പ്രതിയോഗികളെ രക്ഷകരും ആത്മമിത്രങ്ങളുമായി സ്വീകരിക്കുകയില്ല. ദുഃഖവിശ്വാസമുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ മികച്ച രക്ഷകനും മാർഗദർശകനും സഹായിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മറ്റു വിഭാഗങ്ങളുമായി സാഹോദര്യബന്ധമോ സഹിഷ്ണുതാപരമായ പെരുമാറ്റമോ വ്യർത്ഥൻ വിലക്കുന്നില്ല. അന്യ വിഭാഗങ്ങളുമായി നബി(സ) സഖ്യങ്ങളും കരാറുകളും ഉണ്ടാക്കുകയും അവരുമായി സൗഹാർദ്ദപരമായ സഹവർത്തിത്വം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന്റെ ഇസ്‌ലാമികമായ അസ്തിത്വത്തെ അപകടപ്പെടുത്തുന്ന ആക്രമിത്വബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെയാണ് വിലക്കുന്നതും.

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾

52. എന്നാൽ മനസ്സിൽ രോഗമുള്ളവർ അവരിൽ(അവരുമായി മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ) ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാം. അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങൾക്ക് വല്ലവിപത്തും ബാധിക്കുമോ എന്ന് ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിർണായകമായ വിജയം നൽകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് നിന്ന് മറ്റു വല്ല നടപടിയുമുണ്ടായേക്കാം. അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ രഹസ്യമാക്കി വെച്ചതിനെപ്പറ്റി അവർ വേദിക്കുന്നവരായിത്തീരും.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾

53. അന്നേരം വിശ്വാസികൾ പറയും: ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പംതന്നെ എന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നവർ ഇക്കൂട്ടർ തന്നെയാണോ? അവരുടെ കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും പാഴായിപ്പോയി. അങ്ങനെ അവർ നഷ്ടക്കാരായിത്തീർന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

54. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തന്റെ മതത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നവരും അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുമായ മറ്റൊരു ജനത്തെ അല്ലാഹു പകരം കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. അവർ വിശ്വാസികളോട് വിനയവും, സത്യനിഷേധികളോട് പ്രതാപവും കാണിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നവരും, ഒരാക്ഷേപകന്റെയും ആക്ഷേപത്തെ ഭയപ്പെടാത്തവരുമായിരിക്കും. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യമാണ്. അവനിടിക്കുന്നവർക്ക് അത് നൽകുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

54:നബി(സ)തിരുമേനി മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പല ഗോത്രങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് പിന്മാറി കള്ളന്മാർ പ്രതിവിദ്വേഷത്തിന് ഒരുമ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് സംബന്ധിച്ച പ്രവചനമാണ് ഈ വചനമെന്ന് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യഥാമതിലെ മുസൈലിമ തുബ്‌നു ഹബീബ്, യമനിലെ അസ്‌വദുൽ അനസ്, തുലൈഹതുബ്‌നു ഖുവൈലിദ് തുടങ്ങിയവർ പ്രവാചകത്വം വാദിച്ചവരായിരുന്നു. മുസൈലിമയും, അസ്‌വദുൽ അനസും മുസ്‌ലിംകളുമായുള്ള ഏറ്റു മുട്ടലുകളിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയായിരുന്നു. തുലൈഹ പിന്നീട് പ്രവാചകത്വവാദമുപേക്ഷിക്കുകയും ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് തിരിച്ചുവരികയുമാണുണ്ടായത്. ഖലീഫ അബൂബക്കറിന്റെ(റ) കാലത്തും ഉമറിന്റെ(റ) കാലത്തും പല മതപരിത്യാഗസംഘങ്ങളും രംഗത്ത് വരികയുണ്ടായി. പിന്നീട് പല സംഘങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരികയുണ്ടായി. ചില സംഘങ്ങൾ അക്കാലത്തുതന്നെ നമാവശേഷമാവുകയായിരുന്നു.

﴿ ٥٥ ﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

55. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങൾ അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും സത്യവിശ്വാസികളും മാത്രമാകുന്നു. അവരോ, നമസ്കാരം നിലനിർത്തുന്നവരും, സകാത്ത് കൊടുക്കുന്നവരും, (അല്ലാഹുവിനെ) നമിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

﴿ ٥٦ ﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾

56. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും വിശ്വാസികളെയും മിത്രങ്ങളാക്കുന്നവരാരോ, അവർ(അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ), നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിതന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُتُمَ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

57. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ ഹാസ്യവും വിനോദവുമാക്കിയവരെയും, സത്യനിഷേധികളെയും ഉറമിത്രങ്ങളായി എടുക്കരുത്. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ.

57: ഇസ്‌ലാംമതത്തെയും അതിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെയും പരിഹസിക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സ്വന്തം സുഹൃത്തുക്കളും സഖാക്കളുമാക്കരുത് എന്നാണ് ഈ സൂക്തം കൽപിക്കുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിനോടുള്ള കൊടിയ ശത്രുതകാരണം ഇസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്നവരോടും പുച്ഛിക്കുന്നവരോടും ഉറചങ്ങാത്തം കൂട്ടുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ വിലക്കുന്നത്. യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസികൾ അത്തരം കൂട്ടുകെട്ടുകൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

﴿ ٥٨ ﴾ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

58. നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിനായി വിളിച്ചാൽ അവർ അത് ഒരു പരിഹാസമായും കളിയായും എടുക്കുന്നു. അവർ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാത്ത ഒരു ജനമായതു കൊണ്ടത്രെ അത്.

58: നമസ്കാരത്തിനുള്ള ബാങ്കുവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ അതിനെ പരിഹസിച്ചു ചിരിച്ചിരുന്ന യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വിവരക്കുറവും ബുദ്ധിശൂന്യതയുമാണ് ഇതിനുള്ള കാരണം എന്ന് ഈ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُونَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

59. ചോദിക്കുക: അല്ലയോ വേദക്കാരേ, അല്ലാഹുവിനോടു ഞങ്ങൾക്കു അവതരിച്ചു കിട്ടിയ വേദത്തിലും, മുമ്പു അവതരിക്കപ്പെട്ട വേദത്തിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങളിലധികമാളുകളും ധിക്കാരികളാണ് എന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമല്ല നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത്.

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمْ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

60. പറയുക: അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതിനെക്കാൾ ദുഷിച്ച പ്രതിഫലമുള്ളവരെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ? ആരെ അല്ലാഹു ശപിച്ചുവോ, ആരുടെ നേരെ അവൻ കോപിച്ചുവോ, ആരിൽപ്പെട്ടവരെ അല്ലാഹു കുറങ്ങുകളും പന്നികളുമാക്കിയോ ആരും ദൈവേതര ശക്തികൾക്കു അടിമപ്പെട്ടുവോ അവരാകുന്നു ഏറ്റവും മോശമുള്ള സ്ഥാനമുള്ളവരും നേർവഴിയിൽനിന്നു ഏറെ തെറ്റിച്ചോയവരും.

60: സബ്ബാത്തം നിയമം ലംഘിച്ച യഹൂദരാണ് ഈ വചനം വിവക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പരമ്പര്യം തന്നെ അവർക്കുണ്ട്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ സബ്ബാത്തം നിയമം ലംഘിച്ചതിന്റെ പേരിൽ യഹൂദരിൽ വളരെ പേർക്കു രൂപഭേദം വന്നതായി 2:65-ലും 7:166-ലും ഖുർആൻ പറയുന്നുണ്ട്. ഏകദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ട യഹൂദർ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ച കഥയും പ്രസിദ്ധമാണ്.

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

61. നിങ്ങളുടെ അടുത്തു വരുമ്പോൾ 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് അവർ പറയുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ സത്യനിഷേധവുമായി കടന്നു വരുന്നു. അവർ അതുംകൊണ്ടുതന്നെ പുറത്തു കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ മറച്ചുവെച്ചതെന്തെന്ന് അല്ലാഹുവിന്നു നന്നായിറിയം.

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٢﴾

62. അവരിലധികപേരും പാപവൃത്തികളിലും അതിക്രമങ്ങളിലും നിഷിദ്ധധനം തിന്നുന്നതിലും മത്സരിച്ചു മുന്നേറുന്നതായി നിനക്കു കാണാം. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത തന്നെ.

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّائِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٣﴾

63. അവരുടെ പാപഭാഷണത്തെയും നിഷിദ്ധ ഭോജനത്തെയും, പുരോഹിതന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും തടയാത്തതെന്തു? അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത തന്നെ.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

64. യഹൂദന്മാർ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അവരുടെ കൈകളാകുന്നു. അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് കാരണം അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ല, അവന്റെ കൈകൾ നിവർത്തപ്പെട്ടവയാകുന്നു. അവനിടയിലും പോലെ അവൻ ചെലവഴിക്കുന്നു. നിനക്ക് നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട (സന്ദേശം) അവരിൽ അധികപേർക്കും ധിക്കാരവും സത്യനിഷേധവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ അന്ത്യനാൾ വരെ ശത്രുതയും വിരോധവും നാം ഇട്ടു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അവർ യുദ്ധത്തിന് തീ കൊളുത്തുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അത് ഊതിക്കൊടുക്കുന്നു. അവർ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാൻ പ്രയത്നിക്കുകയാകുന്നു. കുഴപ്പക്കാരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

64: ഒരു കാലത്ത് ക്ഷേമമെമ്പര്യങ്ങളിൽ മികച്ചു നിന്നവരായിരുന്നു യഹൂദർ. വേദപ്രമാണങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ജീവിത ചര്യകൾ സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാവുകയും അവരുടെ പൂർവപ്രതാപങ്ങൾ കഥാവശേഷമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ദാരിദ്ര്യം അവർക്കൊരു നിത്യശാപമായി. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തക്കാരാണെന്ന് ഊറ്റം കൊണ്ടിരുന്ന അവരുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട അധികാരവും പ്രതാപവും വീണ്ടെടുക്കാൻ യാതൊരു സാധ്യതയും കാണാതായപ്പോൾ അവരിലെ വിവരം കെട്ടവർ അല്ലാഹു ലുബ്ധനാണെന്നും നീതിയില്ലാത്തവനാണെന്നും പറഞ്ഞ് പരിഹസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവരിൽ പലർക്കും അനുഗ്രഹമായില്ല. തങ്ങൾ മറന്നുപോയ ഗുണപാഠങ്ങൾ ഖുർആനിലൂടെ പഠിക്കുന്നതിനു പകരം അവരതിന്റെ ശത്രുക്കളായി. ഖുർആന്റെ മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പകരം അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവർ നിഷേധിക്കുകയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ആകാശഭൂമികൾ സൃഷ്ടിച്ചതുമുതൽ അല്ലാഹു തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു പരിമാണമനുസരിച്ച് നിരന്തരം വിഭവങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ഔദാര്യത്തിനതീതരായി സൃഷ്ടികൾക്ക് ഒരു നിമിഷം പോലും നിലനിൽക്കാനാവില്ല.

﴿ 65 ﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

65. വേദക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും ദൈവഭക്തരാവുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അവരുടെ തിന്മകളെ അവരിൽനിന്ന് നാം മായ്ച്ചുകളയുകയും അവരെ അനുഗ്രഹീതമായ സ്വർഗീയാരാമങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

﴿ 66 ﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

66. തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് അവതരിക്കപ്പെട്ട സന്ദേശങ്ങളും അവർ നിലനിർത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ മുകൾഭാഗത്തുനിന്നും കാൽച്ചുവട്ടിൽ നിന്നും അവർക്കാഹാരം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അവരിൽ മിതത്വം പാലിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധിക പേരും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് തിന്മയത്രെ.

65,66: അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും വംശീയ ദുരഭിമാനങ്ങളും വെടിഞ്ഞു പൂർവ്വവേദക്കാർ അന്ത്യപ്രവാചകനിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കുകയും യഥാർഥ ദൈവഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും അവരിൽ നിന്ന് ആപത്തുകൾ തടയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും മുഖ്യമായും ഇസ്രായീലുകൾക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു. തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അംഗീകരിക്കുന്നതുപോലെ, എല്ലാ ദൈവികവേദങ്ങളുടെയും പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പും അന്ത്യനാൾ വരെയുള്ള മനുഷ്യവംശത്തിനാകമാനമുള്ള വേദവുമായ ഖുർആനും അംഗീകരിക്കുക എന്നത് പൂർവ്വവേദക്കാരുടെയും ബാധ്യതയാണ്.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് പ്രവാചകന്മാർക്ക് നൽകപ്പെട്ട ദിവ്യബോധനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു പോന്നിരുന്നെങ്കിൽ പാരത്രിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല ഐഹിക ജീവിതത്തിലും ക്ഷേമശ്രേണിയിൽ ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

67. അല്ലയോ ദൈവദൂതരേ, നിന്റെ നാമങ്കൽ നിന്ന് നിനക്ക് അവതരിച്ചു കിട്ടിയത് നീ (ജനങ്ങൾക്ക്) എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക. നീ അത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നീ അവന്റെ ദൗത്യം നിറവേറ്റിയിട്ടില്ല. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതാണ്. സത്യനിഷേധികളായ ജനത്തെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

67: അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ യാതൊരു ഭേദഗതിയും ഏറ്റക്കുറച്ചിലും വരുത്താതെ പൂർണ്ണമായി ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് പ്രവാചകന്റെ ദൗത്യം. പ്രവാചകദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരും ഇതരവിഭാഗങ്ങളുമായി സമരസപ്പെട്ടു പോകുന്നതിനുവേണ്ടിയോ അവരെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയോ ഇസ്രായീലിന്റെ ആദർശങ്ങളിൽ ഒന്നും പൂഴ്ത്തിവെക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ ദൈവമാർഗത്തിലേക്ക് യുക്തിപൂർവ്വമായും സദുപദേശത്തോടെയും നല്ല രീതിയിൽ സംവാദിക്കണമെന്ന് ഖുർആൻ അനുശാസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

68. പറയുക: അല്ലയോ വേദക്കാരേ, തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും നിങ്ങളുടെ നാമങ്കൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവതരിച്ചു കിട്ടിയ സന്ദേശങ്ങളും യഥാവിധി നിലനിർത്തുവരെ നിങ്ങൾ യാതൊരു അടിസ്ഥാനത്തിലുമല്ല. എന്നാൽ നിനക്ക് നിന്റെ നാമനിൽ നിന്ന് അവതരിച്ചു കിട്ടിയ സന്ദേശം അവരിൽ അധികപേരിലും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാകുന്നു. അതിനാൽ സത്യനിഷേധികളായ ജനത്തെ ഓർത്തു നീ ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല.

68: ജൂതന്മാരുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും കൈകടത്തലുകൾക്ക് വിധേയമാവാത്ത യഥാർത്ഥ ത്വരാത്തും ഇഞ്ചീലുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഇറക്കിയ യഥാർത്ഥ ത്വരാത്തും ഇഞ്ചീലും വുർആനും അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരേ ആദർശ വിശ്വാസങ്ങളും ജീവിതപാതയും തന്നെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

69. നിശ്ചയമായും, (വുർആനിൽ) വിശ്വസിച്ചവരും, യഹൂദരായവരും, സാബികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളും (ആരാവട്ടെ, അവരിൽ) ആർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോ, അവർക്ക് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കേണ്ടി വരികയുമില്ല.

69: മുസ്ലിംകൾ, യഹൂദികൾ, സാബികൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരായതുകൊണ്ട് പരലോകമോക്ഷം അവരുടെയൊന്നും കൃത്യകയാകുന്നില്ല. യഹൂദർ സ്വസമുദായത്തിൽ പെട്ടവരെമാത്രം മോക്ഷത്തിന്റെ കൃത്യകക്കാരായി കണക്കാക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് നബിയെയും വുർആനെയും നിഷേധിക്കാൻ ഈ മൂഢധാരണ യഹൂദരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. യേശു തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇനി ഇരുലോകത്തും തങ്ങൾക്കൊന്നും ഭയപ്പെടാനില്ലെന്ന് കരുതുന്നതിനാൽ മുഹമ്മദ് നബിയെയും വുർആനെയും യേശുശിഷ്യന്മാരും നിഷേധിക്കുന്നു. വംശീയമോ ദേശീയമോ മതപരമോ ആയ അവകാശവാദങ്ങൾക്കൊണ്ടൊന്നും ആരും പരലോകത്ത് രക്ഷപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുകയും ആ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കേ രക്ഷയുള്ളൂ എന്നാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كُلِّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

70. ഇസ്രായേൽ മക്കളോട് നാം കരാർ വാങ്ങുകയും, അവരിലേക്ക് നാം ദൈവദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഇടിക്കാത്ത കാര്യവുമായി ഓരോ ദൂതൻ അവരിൽ ചെന്നപ്പോഴൊക്കെയും ചിലരെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും ചിലരെ വധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്.

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

71. ഇതിനാൽ ഒരു കൃഷ്ണവുമുണ്ടാവില്ലെന്ന് അവർ കണക്കുകൂട്ടുകയും, അങ്ങനെ അവർ അന്ധരും ബധിരരുമായി കഴിയുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നെയും അവരിലേറപ്പേരും അന്ധരും ബധിരരുമാവുകയാണുണ്ടായത്. അവരുടെ ചെയ്തികളൊക്കെയും അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

72. മർയമിന്റെ പുത്രൻ മസീഹ് ദൈവംതന്നെയാണ് എന്ന് വാദിച്ചവർ തീർച്ചയായും നിഷേധികളായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മസീഹ് പറഞ്ഞതോ, അല്ലയോ ഇസ്രായേൽ സന്തതികളേ, എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും നാമനായ അല്ലാഹുവെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളിയെ കൽപിക്കുന്നവന് തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സ്വർഗം നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നരകമാകുന്നു അവന്റെ വാസസ്ഥലം. അത്തരം അധർമികൾക്ക് യാതൊരു സഹായവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

73. അല്ലാഹു മൂവരിൽ ഒരുവനാകുന്നു എന്ന് വാദിച്ചവർ തീർച്ചയായും നിഷേധികളായിരിക്കുന്നു. ഏകദൈവമല്ലാതെ ഒരു ദൈവവും ഇല്ലതന്നെ. തങ്ങളുടെ ഇത്തരം വാദങ്ങളിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരിൽ നിഷേധികളായവരെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

74. ഇനിയും അവർ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നില്ലേ? അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനുമല്ലോ.

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نَبَّيْنُ هُمْ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

75. മർയമിന്റെ പുത്രൻ മസീഹ് ഒരു ദൈവഭൂതനല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പും (നിരവധി)ഭൂതന്മാർ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് ഒരു സത്യസന്ധയുമായിരുന്നു. അവരിരുവരും ആഹാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നാം അവർക്ക് എങ്ങനെയൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുവെന്ന് നോക്കുക! പിന്നെ അവർ എങ്ങോട്ടാണ് വ്യതിചലിച്ചു പോകുന്നതെന്നും നോക്കുക!

72-75: യേശുശിഷ്യന്മാരാണ് അവകാശപ്പെടുന്നവരുടെ സത്യനിഷേധം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. ഇതിലപ്പുറം എങ്ങനെയാണ് യേശുവിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെയും ത്രിത്വവാദത്തെയും ഖുർആൻ നിഷേധിക്കുക?

‘അല്ലാഹു മൂവരിൽ ഒരുവനാകുന്നു’ എന്നതുകൊണ്ട് ക്രൈസ്തവർ അർത്ഥമാക്കുന്നത് അല്ലാഹു മൂന്ന് അസ്തിത്വത്തിന്റെ ഒരു സമുച്ചയമാകുന്നു എന്നാണ്. അതായത് പിതാവ്(യഹോവ അഥവാ അല്ലാഹു), പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ്.

യേശു ദൈവമായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള യാതൊരുപഴുതും സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ല. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച് 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്ന് 63 പ്രാവശ്യം സുവിശേഷങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യേശുവിനെ 'മനുഷ്യൻ' എന്നു മാത്രം 73 പ്രാവശ്യം സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനായ ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു ക്രിസ്തു. അബ്രാഹാമിനെയും ഇസ്മായേലിനെയും, മോശയെയും യോസഫിനെയും പോലെയുള്ള ഒരു പ്രവാചകൻ.

'യേശു ഒരു മനുഷ്യപുത്രൻ മാത്രമായിരുന്നു' എന്ന് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളത്രയും ക്രൈസ്തവർക്കുപോലും നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം അവരുടെ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഇന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.

പുതിയ നിയമം പരിശോധിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം മുതൽ ഒരു മനുഷ്യന്മാരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചിത്രം നമുക്ക് ലഭിക്കുകയില്ല.

യേശുവിന് ഒരു നീണ്ട വംശ പാരമ്പര്യമുണ്ട്.

അബ്രാഹാമിന്റെയും ദാവീദിന്റെയും പുത്രപരമ്പരയിലാണ് യേശു ജനിക്കുന്നത് (മത്തായി 1:1)

യേശു ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ രൂപം കൊണ്ടു. (ലൂക്കോസ് 11:27)

യേശു മുല കുടിക്കുന്നു. (ലൂക്കോസ് 11:27)

യേശു പരിചേരണയേൽക്കുന്നു. (ലൂക്കോസ് 2:21)

യേശു ഭക്ഷണവും പാനീയവുമുപയോഗിക്കുന്നു. (മത്തായി 11:19)

യേശു കഴുതപ്പുറത്ത് യാത്ര ചെയ്യുന്നു. (മത്തായി 21:5)

യേശു വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. (യോഹന്നാൻ 19:23)

യേശുവിന് സഹോദരീസഹോദരന്മാർ. (മത്തായി 13:55)

യേശുവിന് സ്വന്തമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. (യോഹന്നാൻ 5:30)

യേശുവിന് ദാഹം അനുഭവപ്പെടുന്നു. (യോഹന്നാൻ 19:28)

യേശുവിന് വിശപ്പ് അനുഭവപ്പെടുന്നു. (മാർക്കോസ് 11:12)

യേശു ദുഃഖിക്കുന്നു. (മത്തായി 26:37)

യേശു കരയുന്നു. (യോഹന്നാൻ 11:35)

യേശു ഉറങ്ങുന്നു. (മത്തായി 8:24)

യേശു മരണത്തെ ഭയക്കുന്നു. (മാർക്കോസ് 14:36)

യേശുവിന് അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമറിയില്ല. (മാർക്കോസ് 13:32)

യേശു ദൈവത്തോട് പ്രാർഥിക്കുന്നു. (മത്തായി 26:42)

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച, മനുഷ്യ സവിശേഷതകളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, മാനുഷികമായ പരിധികൾകൊണ്ട് പരിമിതനായ യേശു, ദൈവമാണെന്നോ ദൈവത്വത്തിൽ പങ്കാളിയാണെന്നോ ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യർക്ക് സങ്കല്പിക്കാനാകുമോ? യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച് പുതിയ വേദത്തിൽ വന്ന ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യജീവിതം നയിച്ചതായി വ്യക്തമാവുന്നു. ദൈവമെന്ന് വിചാരിക്കാനുള്ള ഒരു യോഗ്യതയും യേശുവിൽ കാണുന്നില്ല.

യേശുവിന് ദൈവത്വത്തിന്റേതായ ഗുണങ്ങൾ നൽകി പൂജിക്കുകയും അതിൽതന്നെ ശരിയായ നിയമം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന യേശുശിഷ്യന്മാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർ സംഭവലോകത്ത് അറിയപ്പെടുന്ന, ചരിത്രപുരുഷനായ യേശുവിലല്ല, ഭാവനാ സൃഷ്ടിയായ ഏതോ കൃത്രിമ യേശുവിലാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന് ഒരർത്ഥത്തിലും ഇണയോ സന്തതികളോ തുല്യരോ പങ്കാളികളോ ഇല്ല. ഉണ്ടെന്ന് ഏതർത്ഥത്തിൽ കരുതിയാലും അത് ബഹുദൈവമാകും. ഇത് അംഗീകരിച്ച്, യേശുവിനെ ശ്രേഷ്ഠനായ ദൈവദാസനും മഹാനായ പ്രവാചകനും മാത്രമായി കാണാൻ ക്രൈസ്തവ സഹോദരന്മാർക്ക് കഴിയുമോ?

“വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ മതകാര്യത്തിൽ അതിരുകൂട്ടിയിരുത്തരുത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വാസ്തവമല്ലാതെ നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത്. മർയമിന്റെ മകനായ മസീഹ് ഈസാ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനും മർയമിലേക്ക് അവൻ ഇട്ടുകൊടുത്ത അവന്റെ വചനവും അവർക്ക് നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവും മാത്രമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുക. ‘ത്രിത്വം’ എന്നു നിങ്ങൾ പറയരുത്. നിങ്ങളുടെ നന്മക്കായി നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുക. അല്ലാഹു ഏക

ആരാധ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. തനിക്കു് ഒരു സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതിൽ നിന്നു് അവനെത്ര പരിശുദ്ധൻ! ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതുമെല്ലാം അവന്റേതാകുന്നു. കൈകാര്യകർത്താവായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി.’’ (വി.ഖു 4:171)

﴿ ٧٦ ﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿ ٧٦ ﴾

76. ചോദിക്കുക: അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാൻ അധികാരമില്ലാത്തവയെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയാണോ? എന്നാൽ അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَصْلُوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿ ٧٧ ﴾

77. പറയുക: അല്ലയോ വേദക്കാരേ, സത്യവിരുദ്ധമായി നിങ്ങളുടെ മതകാര്യങ്ങളിൽ അതിരുകവിയാതിരിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു മുമ്പു പിഴച്ചുപോവുകയും അനേകരെ പിഴപ്പിക്കുകയും നേർമാർഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ജനത്തിന്റെ സ്വേച്ഛകളെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

77: യേശുവിനോടുള്ള ഭക്തിവിശ്വാസത്തിൽ ക്രൈസ്തവർ അതിക്രമിച്ചു പോയതാണു് യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമാക്കാനും ദൈവപുത്രനാക്കാനും അദ്ദേഹത്തോടു് ദൈവികഗുണങ്ങൾ ബന്ധിപ്പിക്കാനും പാപമോചനവിശ്വാസം കെട്ടിയുണ്ടാക്കാനും മറ്റും ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. യേശുവിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളിലാകട്ടെ, ഈ വിശ്വാസങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല. യേശുക്രിസ്തു, തന്നെ ഒരു പ്രവാചകനായിട്ടാണു് അവതരിപ്പിച്ചതെന്നുള്ള വസ്തുത സുവിശേഷങ്ങളിലെ ധാരാളം വാചകങ്ങളിൽ നിന്നു് വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടു്.

യേശു മറ്റൊരാൾ പ്രവാചകന്മാരെയുംപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാനായ ഒരു സന്ദേശവാഹകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഏകദൈവത്വം തന്നെയാണു് പ്രബോധനം ചെയ്തതു്. താൻ ദൈവമാണെന്നോ ദൈവപുത്രനാണെന്നോ അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കാരണം, ദൈവത്തിനു് ഭാര്യയോ സന്താനമോ തുല്യനോ അവതാരമോ ഇല്ല. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധനായ പ്രവാചകനായിത്തന്നെ കാണുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ത്രിയേകദൈവ സങ്കല്പം യേശു പഠിപ്പിച്ച ആശയമല്ല. ത്രിത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വചനം പോലും ബൈബിളിലൊരിടത്തുമില്ലെന്നതാണു് വാസ്തവം. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ അബദ്ധ വിശ്വാസങ്ങളെയും, വഴികേടിനെയും അതിരുകവിച്ചിലിനെയുമാണു് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വചനങ്ങളിലൂടെ ഖുർആൻ അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നതു്.

യവന(ഗ്രീക്കു്) തത്വ ശാസ്ത്രങ്ങളിലെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായ ക്രൈസ്തവ നേതാക്കൾ, യേശുവിനോടുള്ള അതിരൂ സന്തോഷവും ഭക്തിയും കാരണം തങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങൾക്കു് അതിശയോക്തിപരങ്ങളായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി യേശുവിന്റെ ആദർശങ്ങൾക്കു് തികച്ചും വിരുദ്ധമായ ഒരു പുതിയ മതം ആവിഷ്കരിക്കുകയായിരുന്നു.

പുരാതന റോമക്കര്യുടെയും (യൂറോപ്യന്മാർ), ഗ്രീക്കുകാരുടെയും ചില വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്കു് അംഗീകാരം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ദൈവശാസ്ത്രത്തിനു് രൂപം കൊടുക്കുന്നതു് തുടങ്ങിവെച്ചതു് യഹൂദനായ ശൗൽ, പൗലോസു് എന്ന പേർ സ്വീകരിച്ചു് ക്രൈസ്തവനും ക്രിസ്തുമത പ്രചാരകനുമായി വന്നതോടെയായിരുന്നു. ആധുനിക ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്നു പറയാവുന്ന പൗലോസു് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻ പോലുമായിരുന്നില്ല.

എല്ലാവിധ അധികാര സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളോടും കൂടി യേശു 'ദൈവപുത്ര'പദവിയിലേക്കുയർന്നു എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതു് പൗലോസു് (സെൻറുപോൾ) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം, യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവത്തിന്റെ

മഹത്വത്തോടും ഉന്നതതയോടും സാമ്യപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തെ കേവലാർത്ഥത്തിൽ ദൈവപുത്രനാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ദൈവപുത്ര സങ്കല്പം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയത് പൗലോസായിരുന്നു. യേശു പ്രബോധനം ചെയ്ത ഏകദൈവ ദർശനത്തെ ത്രിത്വമാക്കി മാറ്റുകയും അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്ത മതനിയമങ്ങൾ ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പൗലോസ് പുതിയൊരു മതമുണ്ടാക്കി. അതിനെ അദ്ദേഹം യേശുവിന്റെ പേരിൽ ആരോപിച്ചു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ്- ഈ ത്രിമൂർത്തികൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പൊരുളിനെപ്പറ്റി ക്രൈസ്തവ സഭകൾക്കിടയിൽ വമ്പിച്ച വിവാദങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്.

വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്ന റോമക്കാർ ക്രൈസ്തവമതം സ്വീകരിക്കുകയും ക്രിസ്തുമതം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക മതമാവുകയും ചെയ്തതിൽ പിന്നെ ചേർന്ന പുരോഹിത സഭകൾ യേശുവിനെ ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാത പുത്രനായും ദൈവം-യേശു-പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിവർ ചേർന്ന ത്രിത്വ സിദ്ധാന്തം മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസപ്രമാണമായും പ്രമേയം പാസ്സാക്കുകയായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ദിവ്യത്വം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാക്ഷാൽ വിശ്വാസങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്ന് ക്രി.വ. 325-ൽ ചേർന്ന നിക്കയാ കൗൺസിൽ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അങ്ങനെ സത്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസം അതാണെന്ന് ക്രിസ്തുസമുദായം ഉറപ്പിച്ചു. പുത്രന്റെ ദൈവത്വത്തോടൊന്നിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദിവ്യത്വവും അതോടെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ നിക്കയാ കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം ത്രിയേകത്വം ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ ഒരവിഭാജ്യഘടകമായിത്തീർന്നു.

വ്യക്തിപൂജ അതിരുകവിയുന്വേദം ഏതും മതത്തിനും സംഭവിക്കാവുന്ന അധഃപതനമാണിത്. അതുകൊണ്ടാണ് താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനും ദൂതനും മാത്രമാണെന്ന് മുഹമ്മദ് നബി(സ) അതിശക്തമായി ഉന്നിപ്പറഞ്ഞതും തനിക്ക് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കാനിടയുള്ള എല്ലാ പഴുതുകളും അടച്ചു കളഞ്ഞതും. എന്നിട്ടും മതപുരോഹിതന്മാർ നബി(സ)യിൽ ദിവ്യത്വമാരോപിക്കാൻ പാടുപെടുന്നത് നാം കാണുന്നു. പക്ഷേ, ഇസ്ലാമിൽ പുരോഹിതമില്ലാത്തത് അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചടിയായുണ്ട്. എന്നാൽ നിലവിലെ ക്രിസ്തുമതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പുരോഹിതമാണ്. അവർക്ക് വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും തിരുത്താനുമൊക്കെ അധികാരമുണ്ടെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങൾക്ക് പിന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരബദ്ധമാണിത്.

لَعْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

78. ഇസ്രായീൽ സന്തതികളിലെ സത്യനിഷേധികൾ ദാവൂദിന്റെയും മർയമിന്റെപുത്രൻ ഈസായുടെയും നാവിലൂടെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമത്രെ അത്.

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

79. തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന ദുർവൃത്തികളെ അവർ പരസ്പരം വിലക്കിയിരുന്നില്ല. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത് വളരെ ചീത്ത തന്നെ.

78,79: ഇസ്രായീലുരുടെ അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും കാരണം അവരിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദാവൂദ് നബി(അ)യും, ഈസാ നബി(അ)യും അവരെ ശപിച്ചിരുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ദുർവൃത്തികളെ പരസ്പരം വിലക്കിയിരുന്നില്ല. അവരിൽ തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരെ പ്രവാചകന്മാർ ശപിച്ചിരുന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ സങ്കീർത്തനം 50:16-22, മത്തായി 23:13-39 എന്നിവിടങ്ങളിൽ കാണാം.

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

80. അവരിൽ വളരെപ്പേർ സത്യനിഷേധികളെ ഉറ്റമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്നത് നിനക്കു കാണാം. അവർ തങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത് വളരെ ചീത്തതന്നെ. അല്ലാഹു അവരോടു കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശിക്ഷയിൽ അവർ ശാശ്വതമായി പാർക്കുന്നതുമാണ്.

﴿٨١﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾

81. അല്ലാഹുവിലും പ്രവാചകനിലും അദ്ദേഹത്തിനു അവതരിക്കപ്പെട്ടതിലും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ (വിശ്വാസികൾക്കെതിരായി) അവരെ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികപേരും ധിക്കാരികളാകുന്നു.

80,81: എന്തൊക്കെ ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും ഏകദൈവ വിശ്വാസികളും വേദങ്ങളെയും പ്രവാചകന്മാരെയും അംഗീകരിക്കുന്നവരുമായ മുസ്‌ലിംകളോടായിരുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ യഹൂദർക്കു താരതമ്യേന കൂടുതൽ സ്നേഹവും അനുഭാവവുമുണ്ടാവേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ അവരുടെ സ്ഥിതി വളരെ വിചിത്രമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ തുറാത്തതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നവരും എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്. എന്നിട്ടും മദീനയിൽ നിന്നും മുസ്‌ലിംകളെ പുറംതള്ളാൻ ബുറൈശികളടക്കമുള്ള ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുമായി യഹൂദർ കൂട്ടുകൂടുകയും അവരെ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ഇളക്കി വിടുകയുമാണ് ചെയ്തത്.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

82. ജനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികളോടു ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശത്രുതയുള്ളവർ യഹൂദരും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുമാണെന്ന് നിശ്ചയമായും നിനക്കു കാണാം. 'ഞങ്ങൾ നസ്രായർ (ക്രിസ്ത്യാനികൾ) ആണ്' എന്ന് പറഞ്ഞവരാകുന്നു സത്യവിശ്വാസികളോടു ഏറ്റവും അടുത്ത സൗഹൃദമുള്ളവർ എന്നും നിനക്കു കാണാം. അവരിൽ മതപണ്ഡിതന്മാരും (പരിത്യാഗികളായ) പുരോഹിതന്മാരും ഉണ്ടെന്നതും, അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നില്ല എന്നതുമത്രെ അതിനു കാരണം.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

83. ദൈവദൂതനു അവതീർന്നതായ (വചനങ്ങൾ) കേൾക്കുമ്പോൾ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീരൊഴുകുന്നത് നിനക്കു കാണാം. അവർ പറഞ്ഞുപോകുന്നു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ നീ സത്യസാക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണമേ!

﴿٨٤﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

84. ഞങ്ങളുടെ നാഥൻ ഞങ്ങളെ സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിലും ഞങ്ങളിലാഗതമായ സത്യത്തിലും ഞങ്ങളെന്തിനു വിശ്വസിക്കാതിരിക്കണം?

82-84: ഇക്കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നിലപാട് എന്തുതന്നെയാണെങ്കിലും നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ജൂതന്മാരെയും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെയും അപേക്ഷിച്ച് മുസ്‌ലിംകളോട് മമതയോടെ പെരുമാറിയിരുന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. അബ്സീനിയയിലെ ക്രൈസ്തവരാജാവായിരുന്ന നജാശി യായിരുന്നു മക്കയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്ത അയോർഥി സംഘത്തിന് അഭയം നൽകിയത്. സംഘത്തിൽനിന്നും ഖുർആൻ ശ്രവിക്കാൻ ഇടയായ രാജാവ് അതിൽ വിശ്വസിച്ചു. റോമിലെ ഹെർക്കുലിസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മുഖൂഖിസ്, ഒമാനിലെ ജീഹർ തുടങ്ങിയ ക്രൈസ്തവ രാജാക്കന്മാരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് തിരുമേനി അയച്ചിരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ ആദരപൂർവ്വം അവർ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ബഹുദൈവാരാധകനായിരുന്ന പേർഷ്യൻ രാജാവ് പ്രവാചകന്റെ കത്ത് കീറിക്കളയുകയും അതുകൊണ്ട് ചെന്ന ദൂതനെ നിന്ദിക്കുകയുമുണ്ടായി.

എന്നാൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള ക്രൈസ്തവരിൽ നിന്നും പിൻകാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണ്. യഹൂദർക്കും ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്കും ഉള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ശത്രുതയും അക്രമങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ചരിത്രസത്യമാണ്. സ്പെയിൻ നിന്ന് മുസ്‌ലിംകളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തതും മറ്റു കുരിശു യുദ്ധങ്ങളും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. കീഴടക്കപ്പെട്ട മുസ്‌ലിം സമൂഹങ്ങളിൽ അവർ ചെയ്ത അക്രമങ്ങൾ അതുല്യമാണ്. മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെയും ഇസ്‌ലാമിനെയും മുസ്‌ലിംകളെയും സംബന്ധിച്ച് അസത്യജടിലമായ ഭീകരകഥകൾ മെനഞ്ഞെടുത്ത് മുസ്‌ലിംകൾ സാത്താന്റെ മക്കളും ധർമ്മവിരുദ്ധരും രാക്ഷസന്മാരുമാണെന്ന് ക്രൈസ്തവർക്കിടയിൽ അവർ വ്യാപകമായി പ്രചരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇക്കാലത്തും അതിന്റെ സമകാലിക ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇതര സഹോദര സമൂഹങ്ങൾക്കിടയിൽ സത്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ ചുമതലപ്പെട്ട മുസ്‌ലിംകൾ അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം വേണ്ടത്ര നിർവഹിച്ചിട്ടില്ല എന്നതും വസ്തുതയാണ്. അഹംദാവമില്ലാത്ത ശുദ്ധപ്പുരായ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ശ്രവിച്ചാൽ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ പേരിൽ കണ്ണുനീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ട് അതിനോട് അവർ അനുസരണവും ഭക്തിയും കാണിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഈ ഖുർആൻ വാക്യം അനുസ്മരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തെ യേശു ശിഷ്യന്മാരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം യേശു പ്രവചിച്ച ആ 'സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ' കാത്തിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു. സ്വന്തം വേദഗ്രന്ഥം പ്രവചിക്കുന്ന 'പാർക്കലീത്ത' തന്നെയാണ് മുഹമ്മദ് നബിയെന്നും അദ്ദേഹം പാരായണം ചെയ്യുന്ന ഖുർആൻ അന്തിമവേദമാണെന്നും പക്ഷപാതവും പിടിവാശിയുമില്ലാത്ത ദൈവഭക്തർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തരളിതമാക്കി. അതിന്റെ ആർദ്രത അവരുടെ നയനങ്ങളിലൂടെ വഴിഞ്ഞൊഴുകി.

﴿ ٨٥ ﴾ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿ ٨٥ ﴾

85. അവരുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി അല്ലാഹു അവർക്ക് താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന ഉദ്യാനങ്ങൾ പ്രതിഫലമായി നൽകുന്നതാകുന്നു. അവർ അവിടെ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. സുകൃതികൾക്കുള്ള പ്രതിഫലമത്രെ അത്.

﴿ ٨٦ ﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿ ٨٦ ﴾

86. അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തവരാരോ അവരാകുന്നു നരകവാസികൾ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرُمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

87. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ഉത്തമവിഭവങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കാതിരിക്കുക. നിങ്ങൾ അതിരുകവിയാതിരിക്കുവിൻ. അതിരുകവിയുന്തവരെ അല്ലാഹു ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

88. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയവയിൽ നിന്ന് അനുവദനീയവും ഉത്തമവുമായ വിഭവങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

87,88: ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു അനുവദിച്ച നല്ല വിഭവങ്ങളൊന്നും നിഷിദ്ധമാക്കരുത് എന്നാണ് ഈ വാക്യം കൽപിക്കുന്നത്. വിധി വിലക്കുകൾ കൽപിക്കുവാനുള്ള പരമാധികാരം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകുന്നു. ദൈവസാമീപ്യത്തിന് ഏറ്റവും പുണ്യകരമെന്നു കരുതി ഭൗതിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വെടിഞ്ഞു സന്യാസിജീവിതം നയിക്കുന്നവരെ പല മതങ്ങളിലും കാണാം. സന്യാസവും പൗരോഹിത്യവും നിഷിദ്ധമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന നിരവധി നബിവാചനങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നത്.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

89. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പാഴ്ശപഥങ്ങളുടെ പേരിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. എന്നാൽ മനഃപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന ശപഥങ്ങളുടെ പേരിൽ അവൻ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്. (ഇത്തരം ശപഥങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതിനുള്ള) പ്രായശ്ചിത്തം, പത്തു പാവങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ സ്വന്തം കുടുംബത്തിനു നൽകുന്ന മിതമായ നിലവാരത്തിലുള്ള ആഹാരം നൽകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വസ്ത്രം നൽകുകയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുകയോ ആകുന്നു. ഒരുവന് ഇതിനൊന്നും കഴിവില്ലെങ്കിൽ അവൻ മൂന്നു ദിവസം നോമ്പെടുക്കട്ടെ. ഇതാണ് നിങ്ങൾ ശപഥം ചെയ്തിട്ട് ലംഘിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട പ്രായശ്ചിത്തം. നിങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞകൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. ഈ വിധം അല്ലാഹു അവന്റെ വിധികൾ നിങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു. നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാകാൻ.

89: ഒരാളിൽ നിന്ന് മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ അവിചാരിതമായി പുറത്തു വരുന്ന ശപഥം പാലിക്കേണ്ടതില്ല. സാധാരണ സംസാരത്തിൽ വന്നുപോകുന്ന ശപഥങ്ങൾ ശിക്ഷാർഹമായ പാപമാകുന്നില്ല. അത്തരം ശപഥങ്ങളുടെ പേരിൽ അല്ലാഹു അയാളെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. ഒരാൾ പാലിക്കാനുള്ള തീരുമാനത്തോടെയും ബോധത്തോടെയും ഒരു പ്രതിജ്ഞയെടുത്താൽ ആ പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ബോധപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന പ്രതിജ്ഞകൾ ലംഘിക്കേണ്ടിവന്നാൽ പ്രായശ്ചിത്തം നിർബന്ധമാണ്. ഒരാൾ പാപം ചെയ്യാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ആ പ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്.

അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നതും സത്യം ചെയ്യുന്നതും അനുവദനീയമല്ലെന്നാണു് കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നതു് അവരെ അല്ലാഹുവിനു് തുല്യരാക്കലാകുന്നു.

‘വല്ലവനും അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യാൽ അവൻ തീർച്ചയായും ശിർക്കു് ചെയ്തു. (അല്ലാഹുവിൽ പങ്കു ചേർത്തു).’ ഇമാം അഹ്മദ് നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവാചനം.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

90. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, മദ്യവും ചൂതാട്ടവും പ്രതിഷ്ഠകളും ഭാഗ്യപരീക്ഷണബിനുള്ള അമ്പുകളും പൈശാചികവൃത്തികളിൽപ്പെട്ട മാലിന്യങ്ങളാകുന്നു. അവയെ വർജ്ജിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു് വിജയം പ്രതീക്ഷിക്കാം.

90: ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചതോടെ മദ്യപാനവും ചൂതാട്ടവും ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിൽ ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമായിത്തീർന്നു. മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണ് മദ്യനിരോധന നടപ്പാക്കിയത്. ഖുർആൻ ആദ്യം മദ്യത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള അധർമത്തെപ്പറ്റി ഉണർത്തി. പിന്നീട് ലഹരിയോടെ നമസ്കരിക്കാൻ പോകുന്നത് നിരോധിച്ചു. പിന്നെ ഈ വചനത്തിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണ നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തി. ബലിക്കല്ലുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതും അവയിൽ ബലിനടത്തുന്നതും ബലിമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതും പൈശാചിക നടപടിയായതിനാൽ അത് വർജ്ജിക്കണമെന്നും ഈ സൂക്തം കൽപിക്കുന്നു.

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنتَهُونَ ﴿٩١﴾

91. പിശാചു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മദ്യത്തിലൂടെയും, ചൂതാട്ടത്തിലൂടെയും നിങ്ങൾക്കിടയിൽ പകയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും അല്ലാഹുവെ ഓർക്കുന്നതിൽ നിന്നും നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ തടയാനും മാത്രമാകുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും നിങ്ങൾ വിരമിക്കുമോ?

91: മദ്യപാനത്തിന്റെയും ചൂതാട്ടത്തിന്റെയും ഗുരുതരമായ ദോഷങ്ങൾക്കു് വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല. ലഹരി ബാധിച്ചവന്റെ മനസ്സ് എല്ലാ നിയന്ത്രണങ്ങളെയും പൊട്ടിച്ചെറിയുന്നു. ബോധാവസ്ഥയിൽ അടക്കിവെച്ചിരുന്ന എല്ലാ ദുർവിചാരങ്ങളും അതോടെ പുറത്തുവരികയായി.

പല തിരുവചനങ്ങളും ഇതു സംബന്ധമായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മദ്യം കഴിക്കുന്നതും നിർമിക്കുന്നതും വിൽക്കുന്നതും വിളമ്പുന്നതും നബിതിരുമേനി നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

‘മദ്യത്തെയും അതു കൂടിക്കുന്നവനെയും കൂടിപ്പിക്കുന്നവനെയും വിൽക്കുന്നവനെയും വാങ്ങുന്നവനെയും പിഴിയുന്നവനെയും പിഴിയിക്കുന്നവനെയും കൊണ്ടുപോകുന്നവനെയും ആർക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നോ അവനെയും അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു.’ ഇബ്നു ഉമർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവാചനം.

‘കൂടുതൽ കഴിച്ചാൽ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു കൂറച്ചു കഴിക്കുന്നതും നിഷിദ്ധമാകുന്നു.’ (ഇമാം അഹ്മദ് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നിവേദനം)

നബി(സ)യുടെ കാലത്തും അബൂബക്കർ(റ)ന്റെ കാലത്തും 40 അടയാണു് കള്ളു കൂടിച്ചവർക്കു് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ശിക്ഷ. (ബുഹാരി, മുസ്ലിം)

ഉമറി(റ)ന്റെ ആദ്യകാലത്തും ഇതേ ശിക്ഷയായിരുന്നു. ആളുകൾ ഈ കുറ്റത്തിൽ നിന്നു് വിരമിക്കാതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അത് 80 ചമ്മട്ടി പ്രഹരമായി ഉയർത്തി.

‘ബുദ്ധിയെ മറക്കുന്നതെന്തോ അതാണ് മദ്യം’. ഉമർ(റ) ഇപ്രകാരം മദ്യത്തെ നിർവചിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

92. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ, ദൂതനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. (അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ)ജാഗ്രത പുലർത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഇനി നിങ്ങൾ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കുക: നമ്മുടെ ദൂതന്റെ ബാധ്യത ദിവ്യസന്ദേശം വ്യക്തമായി എത്തിച്ചുതരൽ മാത്രമാണ്.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

93. വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്, അവർ നേരത്തെ കഴിച്ചുപോയതിൽ കുറ്റമില്ല. അവർ ഭക്തി പുലർത്തുകയും വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും വിശ്വാസത്തിലുറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ. അതിനുശേഷവും ദൈവഭക്തരായിരിക്കുകയും നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കുകയും വേണം. നന്മ ചെയ്യുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

93: മദ്യവും ചൂതാട്ടവും നിരോധിക്കുന്നതു മുമ്പ് അവയിൽ ഏർപ്പെട്ടുപോയവർ അതിന്റെ പേരിൽ പാപികളാവുകയില്ല എന്ന് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

94. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളുടെ കൈകൾകൊണ്ടും അസ്രുങ്ങൾകൊണ്ടും പിടികൂടാവുന്ന വേട്ടയുരുവിൽപ്പെട്ട ചിലതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങളിൽ അദ്ദേശ്യമായി അല്ലാഹുവെ ഭയപ്പെടുന്നവരാണെന്നു അറിയുന്നതിനത്രെ അത്. വല്ലവനും അതിനു(ഈ മുന്നറിയിപ്പിനു)ശേഷം അതിക്രമം കാണിച്ചാൽ അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാണുള്ളത്.

94: ഈ വിലക്ക് ഹജ്ജിനോ ഉറക്കോ വേണ്ടി ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് മാത്രം ബാധകമായതാണ്. ഹജ്ജിലോ ഉറയിലോ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അയാൾ സ്വയം വേട്ടയാടലും വേട്ടയിൽ മറ്റൊരാളെ സഹായിക്കലും പാടില്ലാത്തതാണെന്ന നിയമം ഇസ്ലാമിനു മുമ്പും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

ഈ വിലക്കിന്റെ ലക്ഷ്യം 'അദ്ദേശ്യമായി അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ അറിയുവാനെന്ന്' പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ ലംഘിക്കാൻ അദ്ദേശ്യമായും ഭയപ്പെടുന്നവരെ വേർതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അവൻ ഈ പരീക്ഷണം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ഏതവസ്ഥയും അല്ലാഹുവിന് നന്നായറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ബോധവും ഇഹാശക്തിയുമുള്ള മനുഷ്യൻ തന്റെ കർമ്മജീവിതത്തിലൂടെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന നന്മ തിന്മകളെ ആധാരമാക്കിയാണ് ദൈവം അവന് രക്ഷാശിക്ഷകൾ വിധിക്കുന്നത്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ
أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

95. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ വേട്ട ജന്തുക്കളെ കൊല്ലാവ
തല്ല. ആരെങ്കിലും ബോധപൂർവ്വം അതിനെ കൊല്ലുന്ന പക്ഷം പരിഹാരമായി അവൻ
കൊന്നുകളഞ്ഞതിന്നു തുല്യമായ ഒരു കാലിയെ ബലിനൽകണം. നിങ്ങളിൽ രണ്ടു നീതി
മാന്മാർ അത് തീരുമാനിക്കുകയും ആ ബലിമൃഗത്തെ കഅ്ബയിലെത്തിക്കുകയും വേണം.
അല്ലെങ്കിൽ പ്രായശ്ചിത്തമായി ഏതാനും അഗതികൾക്ക് അന്നം നൽകുകയോ അതിന്നു
തുല്യമായി നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. താൻ ചെയ്തതിന്റെ ഫലം
സ്വയം രൂപിക്കേണ്ടതിനാണിത്. നേരത്തെ കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിയിരി
ക്കുന്നു. വല്ലവനും അതാവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവനോട് പ്രതികാരം ചെയ്യു
ന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു പ്രതാപിയും പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ പോന്നവനുമാണ്.

أَحْلَلْ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْسَيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا
اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

96. കടലിലെ വേട്ടയും അതിലെ ആഹാരവും നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾക്കും യാത്രാ സംഘത്തിനും വിഭവമായി. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ
കരയിലെ വേട്ട നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നത് ആരിലേ
ക്കാണോ, ആ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

97. പരിശുദ്ധ ഭവനമായ കഅ്ബാലയത്തെ അല്ലാഹു ജനങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിനുള്ള ആധാര
മാക്കിയിരിക്കുന്നു. പവിത്ര മാസത്തെയും ബലി മൃഗങ്ങളെയും (അവയുടെ കഴുത്തിൽ
തൂക്കപ്പെട്ട) അടയാളപ്പട്ടകളെയും. നിശ്ചയമായും ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും
അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്നും അവൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജ്ഞാനമുള്ളവനാണെന്നും
നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനത്രെ അത്.

97: ഇബ്രഹീം നബി(അ)യും പുത്രൻ ഇസ്മാഇൽ നബി(അ)യും കൂടി കഅ്ബാലയം കെട്ടിയുയർ
ത്തിയ ശേഷം മക്ക അറേബ്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ ഒരു പൊതു കേന്ദ്രമായി മാറുകയായിരുന്നു.
ഇബ്രഹീം നബി(അ)യുടെ കാലത്തു തന്നെ ഹജ്ജ് ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അറേബ്യയുടെ വിവിധ പ്രദേശ
ങ്ങളിൽ നിന്ന് തീർത്ഥാടകന്മാരായി മക്കയിലേക്ക് ജനങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാ അറബ് ഗോത്ര
ങ്ങളെയും ഏകീകരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമായി കഅ്ബ നിലനിന്നു. യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ മാസങ്ങ
ളുടെയും ബലിമൃഗങ്ങളുടെയും പാവനവും എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഹജ്ജ് കാലത്ത് സാഹിത്യ
മത്സരങ്ങളും കവിതാ മത്സരങ്ങളും കച്ചവട കൈമാറ്റങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായിരുന്ന

മാസങ്ങളിൽ സമാധാനാന്തരീക്ഷം നിലനിന്നിരുന്നതിനാൽ അറബികളുടെ കച്ചവട സംഘങ്ങൾ നാടിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ മക്കാ നഗരം ആരാധനാകേന്ദ്രം മാത്രമല്ല അറബികളുടെ സമാധാന ജീവിതത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയുടെയും നിലനിൽപ്പുകേന്ദ്രവുമായിരുന്നു. അതിനൊക്കെ കാരണം പരിശുദ്ധ കഅ്ബയും.

﴿ ٩٨ ﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

98. അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ, അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു. അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനുമാകുന്നു.

﴿ ٩٩ ﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

99. (ദൈവിക സന്ദേശം) എത്തിച്ചുതരുന്ന ബാധ്യത മാത്രമേ ദൈവദൂതനുള്ളൂ. നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും മറച്ചുവെക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്.

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْحَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْحَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿ ١٠٠ ﴾

100. പറയുക: നല്ലതും ചീത്തയും തുല്യമാവുകയില്ല. ചീത്തയുടെ ആധിക്യം നിന്നെ എത്രതന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയാലും ശരി. അതിനാൽ ബുദ്ധിമാന്മാരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് വിജയം പ്രതീക്ഷിക്കാം.

100: വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ സൂക്തം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. നന്മയും തിന്മയും ദൈവഭക്തിയും ദൈവധിക്കാരവും ഒരിക്കലും തുല്യമാവുകയില്ല. ഒരായിരം പേർ ചെറുപ്പം ഒരധർമ്മം ധർമ്മമാകുന്നില്ല. നൂറു വട്ടം ആവർത്തിച്ചാലും ഒരു നൂണ നേരാകുന്നില്ല. അവിഹിത മാർഗത്തിലൂടെ നേടിയ കോടികളേക്കാൾ ദൈവാനുസരണത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമ്പാദിച്ച ഒരു പൈസയാണ് വിലപ്പെട്ടത്. അറിയുവിൻ, ചീത്തയുടെ പെരുപ്പം എത്ര തന്നെ ആകർഷിച്ചാലും അതിനു നാട്ടിൽ എത്ര തന്നെ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ കണ്ണഞ്ചിപ്പോകാതെ ദൈവത്തിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ പാലിക്കുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ ബുദ്ധിമാന്മാർ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿ ١٠١ ﴾

101. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നാൽ നിങ്ങളെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചോദിക്കാതിരിക്കുവിൻ. ഖുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് നിങ്ങൾ അവയെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കവ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. അതിനെ (നിങ്ങൾ ഇതുവരെ ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞത്) അല്ലാഹു പൊറുത്തു തന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കനിവുറ്റവനുമാണ്.

﴿ ١٠٢ ﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

102. നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഒരു ജനവിഭാഗം (അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ) ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടോ, അതേ കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ അവർ സത്യനിഷേധികളായിത്തീർന്നു.

101, 102: അപ്രസക്തവും അനാവശ്യവുമായ ചോദ്യങ്ങൾ നബി(സ)തിരുമേനിയോട് ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനെയും ഓരോ കാര്യവും ചുഴിഞ്ഞന്വേഷിക്കുന്നതിനെയും നബി(സ) വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാവശ്യ വിശദീകരണങ്ങൾ തേടുന്നത് കാര്യങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുക.

നബി(സ) ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: 'ഞാൻ പറയാതിരുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കാതിരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരുടെ നാശഹേതു അനാവശ്യ കാര്യങ്ങൾ പെരുപ്പിച്ചതും പ്രവാചകന്മാരെ ധിക്കരിച്ചതുമായിരുന്നു.'

'പ്രയോജനമില്ലാത്ത അറിവിൽ നിന്ന് കാക്കേണമേ' എന്ന് നബി(സ) പ്രാർഥിച്ചിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നല്ല കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെ ഖുർആൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

103. ബഹീറ, സാഇബ, വസ്വീല, ഹാം എന്നിങ്ങനെയാണും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സത്യനിഷേധികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുകയായിരുന്നു. അവരിൽ അധികപേരും ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

103: അനിസ്‌ലാമിക കാലത്തെ ബഹുദൈവാരാധകരായിരുന്ന അറബികൾ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നേർച്ച വഴിപാടായി ചില തരം മൃഗങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ നേർച്ചകളൊന്നും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതായിരുന്നില്ല എന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഈ നേർച്ച മൃഗങ്ങളുടെ നിർവചനത്തിൽ പല അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ട്.

ഒരു ഒട്ടകം അഞ്ചുതവണ പ്രസവിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ ദൈവങ്ങൾക്കായി ഉഴിഞ്ഞിടുകയും ഒട്ടകത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ അതിന്റെ കാത് നീളത്തിൽ കീറി അടയാളം വെക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പിന്നെ അതിന് ഏത് മേച്ചിൽ സ്ഥലത്ത് മേയാനും എവിടെനിന്നും വെള്ളം കുടിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ യാത്രക്ക് ഉപയോഗിക്കുകയോ അതിന്റെ പാൽ കുടിക്കുകയോ രോമം ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതിനാണ് 'ബഹീറ' (കീറപ്പെട്ടത്) എന്നു പറയുന്നത്.

രോഗശമനം ലഭിക്കുക, ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യം നിറവേറുക മുതലായവക്ക് നന്ദിയായി ദൈവങ്ങൾക്ക് നേർച്ചയാക്കുകയും എന്നിട്ട് യഥേഷ്ടം മേഞ്ഞുനടക്കാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒട്ടകത്തിനാണ് 'സാഇബ' (സ്വതന്ത്രമായത്) എന്ന് പറയുന്നത്. തുടർച്ചയായി പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിച്ച ആടിനെ വസ്വീല എന്ന് പറയുന്നു. ഒരു ഒട്ടകത്തിന്റെ ബീജത്തിൽ നിന്ന് പത്ത് പെണ്ണൊട്ടകങ്ങൾ പ്രസവിച്ചാൽ ആ ഒട്ടകത്തിന് 'ഹാം' എന്ന് പറയുന്നു.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

104. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലേക്കും ദൈവദൂതനിലേക്കും വരുവിൻ എന്നു അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ളത് ഏതൊരു മാർഗത്തിലാണോ, അതു തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു മതി. അവരുടെ പിതാക്കൾ യാതൊരു ജ്ഞാനവുമില്ലാത്തവരും സന്മാർഗം പ്രാപിക്കാത്തവരുമാണെങ്കിലും (ഇവർ അവരെത്തന്നെ പിന്തുടരുകയോ)?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِيمَنبِتِكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

105. അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ നേർവഴി പ്രാപിച്ചവരാണെങ്കിൽ വഴി പിഴച്ചവർ നിങ്ങൾക്കൊരു ദ്രോഹവും വരുത്തുകയില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടക്കം. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിപ്പറ്റിയെല്ലാം അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരും.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ
آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ رَتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ
﴿١٠٦﴾

106. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളിലൊരുവന് മരണമാസനമാവുകയും വസ്വിയുത്ത് ചെയ്യുകയുമാണെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നീതിമാന്മാരായ രണ്ടാളുകൾ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ യാത്രയിലായിരിക്കെയാണ് മരണവിപത്ത് നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്ന് രണ്ടു പേരെ (വസ്വിയുത്തിന് സാക്ഷികളാക്കാവുന്നതാണ്). നിങ്ങൾക്ക് (സാക്ഷികളിൽ) സംശയമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അവർ ഇരുവരെയും നമസ്കാരശേഷം തടഞ്ഞു വെക്കണം. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യട്ടെ: ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത ബന്ധുവെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യമായാൽ പോലും ഞങ്ങൾ ഇതിനു (പകരം) ഒരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നവരുമല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ പാപികളിൽ പെട്ടുപോകും.

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

107. ഇനി അവർ (സാക്ഷികൾ) ഇരുവരും കുറ്റാർഹരായിരിക്കുന്നുവെന്ന് വെളിപ്പെട്ടാൽ, അവരുടെ (ആ സാക്ഷികളുടെ) സ്ഥാനത്ത്, കുറ്റം ചെയ്തത് ആർക്കെതിരിലാണോ (അതായത് മൊഴിയാൽ അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ) അയാളോട് ഏറ്റം അടുത്ത ബന്ധമുള്ള രണ്ടുപേർ (സാക്ഷികളായി) നിൽക്കണം. എന്നിട്ട് അവർ ഇരുവരും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ഇങ്ങനെ സത്യം ചെയ്തു പറയണം. തീർച്ചയായും അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തേക്കാൾ സത്യമായിട്ടുള്ളത് ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യമാകുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരനീതിയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഞങ്ങൾ അതിക്രമികളിലകപ്പെട്ടുപോകും.

ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَأَسْمَعُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

108. ഇതാകുന്നു (ജനങ്ങൾ) യഥാവിധി സാക്ഷ്യം നിർവഹിക്കാൻ കൂടുതൽ ഉചിതമായ രീതി. അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സത്യത്തിനു ശേഷം മറ്റുള്ളവരുടെ സത്യത്താൽ തങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടേക്കാമെന്നു അവർ ഭയപ്പെടുകയെങ്കിലും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, (അവന്റെ കൽപനകൾ) കേട്ടനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ധിക്കാരികളായ ജനത്തെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

108: വസ്വിയ്യത്തിനെക്കുറിച്ചും സാക്ഷ്യനിർവഹണത്തിൽ സത്യവും നീതിയും പാലിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമാണ് മുൻസൂക്തങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത്. സ്വാർഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ, സ്വന്തക്കാരെയും ബന്ധുക്കളെയും രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയോ കക്ഷികളുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് വിധേയരായോ സാക്ഷികൾ മൊഴിമാറ്റുകയും കുറ്റുമാറുകയും കള്ളസാക്ഷി പറയുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ ഇന്ന് സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. അനന്തരാവകാശികൾക്ക് അവരുടെ ഓഹരികൾ ശരിയായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലും, കടമിടപാടുകൾ കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതിലും, സകാത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം സമുദായം ഇന്ന് വളരെ അനാസ്ഥയിലാണുള്ളത്. ദൈവവിശ്വാസവും ധാർമിക ബോധവുമാണ് മനുഷ്യനെ നീതിയും സത്യവും പാലിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന പ്രബലമായ ശക്തി. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടാതെയും അവന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ അനുസരിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികൾക്ക് പരലോകത്ത് വളരെ ദുഷിച്ച പരിണതിയാണ് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരിക എന്ന് താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങൾ.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾

109. അല്ലാഹു ദൈവദൂതന്മാരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും, നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ഉത്തരമെന്തെന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം അവർ പറയും: ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു വിവരവുമില്ല. അദ്ദേഹ്യ കാര്യങ്ങൾ നന്നായറിയുന്നവൻ നീ തന്നെയാണല്ലോ.

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقْتَ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ نُخْرِجُ الْمُوتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

110. അല്ലാഹു അരുൾചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം: ഓ, മർയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസാ, നിനക്കും നിന്റെ മാതാവിനും നാം നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓർക്കുക. പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. തൊട്ടിലിൽ വെച്ചും പ്രായമായിട്ടും നീ ജനങ്ങളോട് സംസാരിച്ചു. വേദവും വിജ്ഞാനവും തൗറത്തും ഇബ്രാഹീലും നിനക്ക് ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു

തന്ന സന്ദർഭവും, എന്റെ അനുഭവത്തിലോടെ കളിമണ്ണുകൊണ്ട് പക്ഷിയുടെ രൂപമുണ്ടാക്കി അതിൽ നീ ഉൾക്കൊള്ളുകയും അപ്പോൾ എന്റെ ഹിതത്താൽ അത് പക്ഷിയായിത്തീർന്ന സന്ദർഭവും, ജന്മനാ കുരുടനായവനെയും പാണ്ടുരോഗിയെയും എന്റെ ഹിതത്താൽ നീ സുഖപ്പെടുത്തിയതും, എന്റെ അനുഭവത്തിലോടെ മരണപ്പെട്ടവരെ (ജീവനുള്ളവരാക്കി) പുറത്തു കൊണ്ടുവന്ന സന്ദർഭവും, പിന്നീട് തെളിഞ്ഞ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഇസ്രാഇലിലെ സന്തതികളിൽ നീ ചെന്നെത്തുകയും അവരിലെ സത്യനിഷേധികൾ ഇത് വ്യക്തമായ ആഭിചാരം തന്നെ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിന്നെ അപായപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ ഞാൻ തടഞ്ഞ സന്ദർഭവും. (ഓർക്കുക).

110: ഈസാ നബി(അ)ക്ക് പ്രത്യേകമായി ചെയ്തുകൊടുത്ത പല അനുഗ്രഹങ്ങളെയും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ക്രൈസ്തവർ യേശുവിനെ ദൈവമാക്കിയത് ഏതെല്ലാം ദിവ്യാത്മങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണോ അതെല്ലാം അദ്ദേഹം സ്വന്തം ഇഹലോകം ശക്തിയാലോ ചെയ്തതല്ലെന്നും, എന്നാൽ പ്രസ്തുത അത്മത്വസമീപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞയാൽ ഉളവാകുന്നതാണെന്നും ഈ സൂക്തം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അതിന്റെ ഒരു മാധ്യമം മാത്രമായിരുന്നു. യേശുവിനെ ദൈവമാക്കിയവർ ചെയ്ത ഗുരുതരമായ കുറ്റം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവർക്കുള്ള ഒരു കനത്ത താക്കീതും എന്ന നിലക്കാണ് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ദൈവികഭാഷണം ഇവിടെ എടുത്തു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. തങ്ങൾക്ക് പറ്റിയത് മഹാ അബദ്ധമായിരുന്നു എന്ന് യേശുവിനെ ദൈവമാക്കിയവർക്ക് സംശയലേശമന്യെ അന്ത്യനാളിൽ ബോധ്യമാകും.

﴿ ١١١ ﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿ ١١١ ﴾

111. എന്നിലും എന്റെ ദൂതനിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്ന് ഞാൻ ഹവ്വരികൾക്ക് (ഈസായുടെ ശിഷ്യന്മാർക്ക്) ബോധനം ചെയ്ത സന്ദർഭം. (ഓർക്കുക). അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളെന്ന് നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക.

111: യേശുവിന്റെ ജനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരായിരുന്നു, അപ്പോസ്തലന്മാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട ഈ ഹവ്വരികൾ. അല്ലാഹുവിലും ഈസാ(അ)യിലും വിശ്വസിക്കാൻ അല്ലാഹു അവരെ തോന്നിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ പ്രബോധന ഭൗതികങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നത് അവരായിരുന്നു.

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿ ١١٢ ﴾

112. ഹവ്വരികൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ഓർക്കുക: അല്ലയോ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ, ആകാശത്തു നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരാൻ നിന്റെ നാഥന് കഴിയുമോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ.

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَ ۗ إِنَّكَ لَمِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿ ١١٣ ﴾

113. അവർ പറഞ്ഞു:ഞങ്ങൾക്കതിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കാനും,അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സ് സംതൃപ്തിയടയാനും, താങ്കൾ ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് സത്യമാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാകാനും, ഞങ്ങൾ അതിന് ദൃക്സാക്ഷികളായിത്തീരാനുമാണ് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِّنكَ
وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

114. അപ്പോൾ മരയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസാ പ്രാർഥിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ നാഥനായ അല്ലാഹുവേ, ആകാശത്തുനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരണമേ. അതു ഞങ്ങളുടെ ആദ്യക്കാർക്കും അവസാനക്കാർക്കും ഒരു ആഘോഷവും നിന്നിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കട്ടെ. നീ ഞങ്ങൾക്കു അന്നം നൽകേണമേ. അന്നദാതാക്കളിൽ അത്യുത്തമൻ നീയല്ലോ.

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ
﴿١١٥﴾

115. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു ഞാനതു ഇറക്കിത്തരാം. എന്നാൽ, അതിനു ശേഷം നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും നിഷേധിക്കുന്ന പക്ഷം ലോകരിൽ ഒരാൾക്കും നൽകാത്ത ശിക്ഷയാൽ ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതാകുന്നു.

112-115: ഈസാ(അ)യുടെ പ്രാർഥനപ്രകാരം യാഥാർഥത്തിൽ ഭക്ഷണത്തളിക ഇറങ്ങിയോ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഖുർആൻ മൗനമവലംബിച്ചിരിക്കയാണ്. ഒരു പക്ഷേ ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കപ്പെട്ടശേഷം നിഷേധിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന വേദിഷ്യത്ത് കേട്ടപ്പോൾ ഹവാരികൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറിയിട്ടുണ്ടാകാം എന്ന വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളാണ് പണ്ഡിതന്മാർക്കുള്ളത്. യേശു ദൈവമാണെന്നു ഹവാരികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തോടു നേരിട്ടു ആകാശത്തുനിന്നു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരാൻ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു ദിവ്യാത്മ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താൻ അല്ലാഹുവോടു പ്രാർഥിക്കാൻ ഈസാ(അ)യോടു ആവശ്യപ്പെടുകയാണ് ഹവാരികൾ ചെയ്തത്. യേശുവിശ്വദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തമ ശിഷ്യന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആ പേരുകളിൽ വിളിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാർ യേശുവിശ്വദൈവത്തെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയോ അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യത്വം മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമില്ല.

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

116. അല്ലാഹു പറയുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): അല്ലയോ മരയമിന്റെ മകൻ ഈസാ, നീ ജനങ്ങളോടു അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ എന്നെയും എന്റെ മാതാവിനെയും രണ്ടു ആരാധ്യരായി വരിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവോ? അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയും: നീയെത്ര പരിശുദ്ധൻ! എനിക്കു യാതൊരവകാശവുമില്ലാത്തതു ഞാൻ പറയാവതല്ലല്ലോ. ഞാനതു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നീയതു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. എന്റെ മനസ്സിലുള്ളതൊക്കെയും നീ അറിയുന്നു. നിന്റെ മനസ്സിലുള്ളതൊന്നും ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. തീർച്ചയായും നീ തന്നെയാണ് ആദ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവൻ.

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُمْ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

117. നീ എന്നോട് കൽപിച്ചതല്ലാത്തതൊന്നും ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതായത്, എന്റെ നാമനും നിങ്ങളുടെ നാമനുമായ അല്ലാഹുവെ മാത്രം വഴിപ്പെട്ട് ജീവിക്കുവിൻ എന്ന്. ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തോളം ഞാൻ അവരുടെ മേൽ സാക്ഷിയായിരുന്നു. പിന്നെ നീ എന്നെ തിരിച്ചുവിളിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ നിരീക്ഷകൻ നീ തന്നെ ആയിരുന്നുവല്ലോ. നീ സകല സംഗതികൾക്കും സാക്ഷിയാകുന്നു.

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

118. നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവർ നിന്റെ ദാസന്മാരല്ലോ. നീ അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും നീ അജയ്യനും യുക്തിമാനും തന്നെ.

116-118: യേശുവിന്റെ വന്ദ്യ മാതാവിനെ ക്രൈസ്തവർ ആരാധ്യയാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതിനെയാണ് ഖുർആൻ ഇവിടെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. മറിയയെ 'ദൈവമാതാവ്' (ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ) എന്നാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിളിക്കുന്നത്. മർയമിന്റെ പ്രതിമകൾ പല ചർച്ചകളിലും പ്രതിഷ്ഠിച്ചതായി കാണാം. ആഗ്രഹസാഹചര്യത്തിനും ആപൽരക്ഷക്കും വേണ്ടിയുള്ള നേർച്ചകൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ തുടങ്ങിയ ആരാധനകൾ ക്രൈസ്തവർ അവർക്കുപിടിക്കുന്നു. യേശുമാതാവ് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും ആശങ്കകളും സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്ന അവരുടെ ആശാകേന്ദ്രമാണ്. മർയമിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെയോ, പരിശുദ്ധിയെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പരാമർശം പോലും ബൈബിളില്ല. ക്രി.മു.നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്തിമ ഘട്ടത്തിലാണ് 'ദൈവമാതാവ്' എന്ന സങ്കല്പം ക്രൈസ്തവരിൽ ആദ്യമായി പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ഈ അന്ധവിശ്വാസം ക്രൈസ്തവരിൽ പ്രചാരം നേടിയപ്പോൾ ക്രി. 431-ൽ അഫ്സൂസ് പട്ടണത്തിൽ ചേർന്ന സഭാ കൗൺസിൽ 'ദൈവമാതാവ്' എന്ന സങ്കല്പം സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക സങ്കല്പമായി അംഗീകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. പിന്നാലത്ത് മേരീപൂജക്കെതിരിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ശക്തിയായി ശബ്ദമുയർത്തിയെങ്കിലും കത്തോലിക്കാ വിഭാഗം ഇന്നും പഴയ നിലപാടിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയാണ്.

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

119. അല്ലാഹു പറയും: സത്യസന്ധന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ സത്യസന്ധത പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ദിവസമത്രെ ഇത്. താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന സ്വർഗീയാരാമങ്ങൾ അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. അവർ അതിൽ എന്നെന്നും വസിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു സംതൃപ്തനായിരിക്കുന്നു. അവർ അവനെപ്പറ്റിയും സംതൃപ്തരാണ്. അതത്രെ അതിമഹത്തായ വിജയം.

اللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

120. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ളവയുടെയും ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അവൻ സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുറ്റവനുമാകുന്നു.

119,120:മനുഷ്യൻ തന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ ധാർമികഫലം നിശ്ചയിക്കുന്ന ദിനം. ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സത്യം തേടുകയും സത്യം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അനശ്വരമായ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന ദിവസം. സത്യത്തെ അവഗണിക്കുകയും വ്യാമോഹങ്ങളിലഭിരമിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് നെടും ഖേദത്തിന്റെ ദിവസവും.
